

Dreptatea

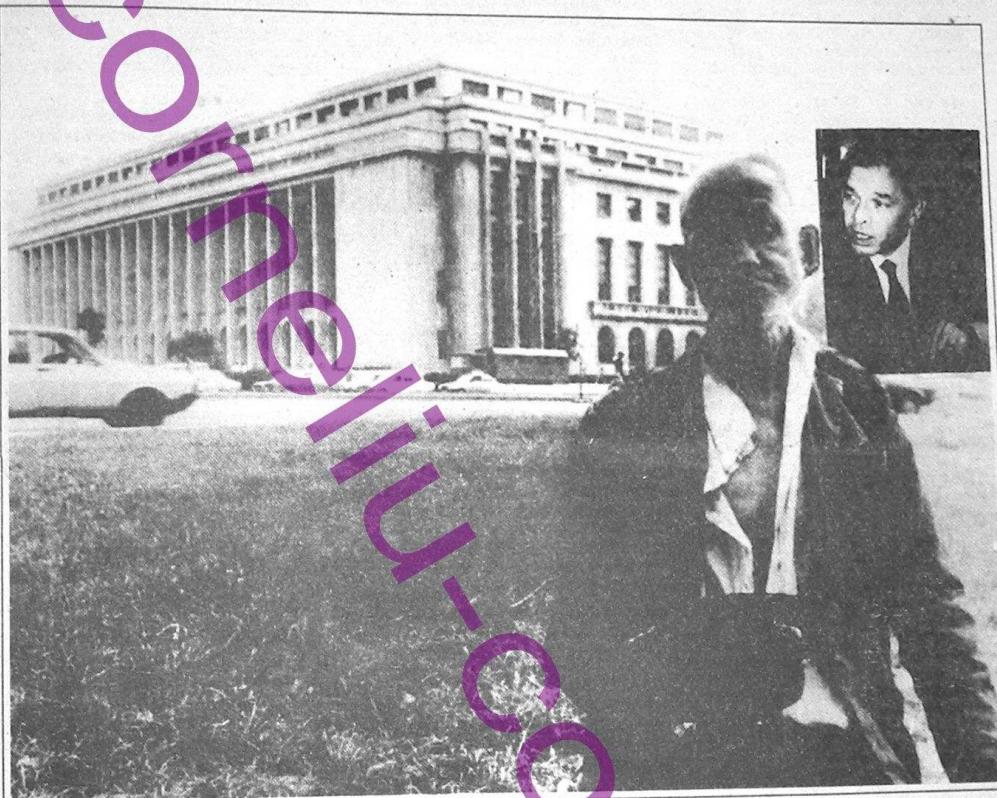
SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Hai să dăm mâna cu mâna la marea privatizare română!

Asta era! Dl. Coșea a dat publicitatea lista celor 3000 de firme de stat ce urmăză să fie privatizate. Toată lumea, de la dl. Cataramă până la primul supus al regelui Ciobă, aștepta de aproape cinci ani un mare eveniment care produce o nouă privatizare. Si ce va face românul? Va cumpăra un telefon sau cărți de telefon cu "lista Coșea"? Il va cerceta cu atenție și, după o matură chibzuință, își va exercita dreptul de cetățean și va apela la un capitalist alegându-și o întreprindere unde va deveni acționar, de preferință aceea în care lucrează.

Privatizarea înseamnă trecerea unui bun din proprietatea statului în sfera domeniului privat. Pentru aceasta, guvernul a hotărât o modalitate care să arate inspirată din principiile democrației sociale. Ideea omului de rând să fie coproprietar al avuției societății. Metoda nu e nouă și a fost experimentată în țara cea mai reprezentativă a capitalismului - America. Cei care au încercat-o urmăreau o coincidență a muncitorilor. Nu a dat rezultatele scontate.

Mai târziu, din rațiuni strict politice ideea a fost reluată de Ceaușescu, ce voia o păcălire a Occidentului. În cadrul acelei campanii, prin instituirea "părților sociale" salariajii devineau coproprietari cu statul la întreprinderea care lucrau. Mai nou și la dimensiuni ceva mai mari, dl. Văcăroiu face același lucru. Va fi tuturor cetățenilor majori 30% din averea unor întreprinderi. Nu doar astfel, ci și la guvern niște cupoane (bilete, bonuri sau cartele) pe care le va da peșteră la un ghișeu și se va socoti proprietar. Pe ce anume? Cetățeanul va fi liber să aleagă dintr-o listă de 3000 de firme despre care nu stie mai nimic. Dar chiar de-a seama tot nu i-ar slui pentru că elementele pe care ar trebui să le combine nu pot fi interpretate decât de niște oameni cu o negătire savantă, cel puțin la nivelul domnului Coșea. Si că în societate cu o asemenea negătire? Pe de altă parte, funcționarea și deci privatizarea unor întreprinderi precum combi-

natul de la Năvodari au implicații atât de vaste încât trec cu mult de granitul ţării. Ce poate să-i spună omului obișnuit faptul că o firmă cu un capital social de miliarde are beneficiul zero sau 1000 de lei? Absolut nimic. Ea poate fi un mamut care ar putea fi foarte bine exploata sau o șandramă de fiare bune de dat la topit. Poate că are de încasat milioane de dolari sau învechiu-

în altă ordine de idei, ce fel de proprietar e acela care nu are controlul averii sale? Desigur, și în Vest există proprietari de o acțiune, cumpărată din economii, dar acei acționari sunt două lucruri foarte importante: că cei care conduc sunt și ei acționari privați, interesați deci de câștig, și bursa, care arată evoluția firmei respective. Dacă vede că acțiunea sa nu îl aduce un câștig prea mare, acel mic proprietar o va schimba cu alta mai rentabilă.

Există și la noi căteva firme care produc bunuri vândabile, dar

la o concurență aspră pe piața mondială s-ar volatiliza pentru că marfa lor este obținută cu un personal numeros, cu un consum de energie și materie primă care pentru un capitalist serios înseamnă o risipă sinucigașă. Ca să nu mai vorbim de poluare.

Cu toate acestea, scămaratoria va avea loc căci guvernul nu vine nimic, iar cetățeanul nu dă bani din buzunar. Toată lumea va mima numai, ca într-o joacă de copii în care se vinde aer. De altfel guvernul-stat nici nu riscă nimic din moment ce își păstrează 70% din proprietate. El va dări niște hărțoage, în felul acesta consolidând juridic etatizarea de fapt. Dar economia românească are nevoie de injecție mare de capital, iar țara nu îl are. Dacă ar veni un investitor străin să arunce o răsturnare de 180°. Rezultatul ar fi sălarii mai mari și o prosperitate a cetățeanului mediu muncitor. Dar pentru așa ceva dl. Văcăroiu nu are permisiunea de la șeful său,

Ilieșcu. Omul înstărit nu mai ascultă umil de gârbaci, iar actualii guvernanti și-ar pierde pozițile.

Totuși cetățeanul va "investi" pentru că nu are ce pierde. O va face însă ca la o loterie zicându-și în sinea sa "cine știe, poate că ăștia vor da lovitura și o să mă aleg cu ceva câștig". Dar nu e nimeni atât de naiv să credă că el va fi mai mare decât valoarea unui kil-două de carne. De aceea nimeni nu-și face iluzii deosebite. Afară de domnii Văcăroiu sau Coșea pentru că altceva urmăresc ei – sulemenirea aparențelor. Opoziția să tacă, FMLU să mai dea niscaiva parale cu ajutorul căror să prevină explozia socială până la viitoarele alegeri. Toate acestea se înscriu în tactica politică croită în chip neghioib și cinic de președintele Ion Iliescu.

Dan BĂNICA

(Continuare în pag. 16)

Maxima săptămânii

*"Trebuie să strângi pietrele care ti se aruncă:
sunt începutul unui piedestal".* (Berlioz)

EFEMERIDE: 15 - 21 septembrie (Răpcinie)

In intervalul acesta, pe 20 Septembrie, ne amintim de Sf. Eustatie. Acesta a fost un vestit capitan de oști în vremea împăratului Traian. Pe când era la o vânătoare a avut o vizionă: un cerb cu o cruce între coarne îi vorbea omenește, îndemnându-l să meargă la un preot creștin care să-i arate Calea. și așa s-a boterat Sfântul cu toată familia. După moarte lui Traian, pe tronul imperiului a venit păgânul împărat Adrian, care a relinquerat prigonia creștinilor, încât Eustatie și soția lui, Teopista, cu cei doi fii ai lor au avut parte de multe chinuri mucenicești, iar în final au fost arși de vîl.

15.09.1921: Moare Neagoe Basarab, domn al Valahiei, autor al "Învățăturilor" către fiul său Teodosie, sprijinitor al culturii românești.

16.09.1923: Moare Gh. Lazăr, profesor și cărturar iluminist, creator al învățământului în limba română prin colegiu pe care l-a deschis în 1818 la Mănăstirea Sf. Sava.

17.09.1944: Armata noastră începe ofensiva de la Oarba de Mureș, zdobindu-ne cele din urmă rezistență înverșunată și bine organizată a armatei germano-ungare.

18.09.1962: Se stinge din viață Krikor Zambaccian, critic de artă, mare colecționar, susținătorul multor artiști interbelici. În prețioasa sa colecție mulți "tovărași cu funcții de răspundere" au luat ce au vrut. Ce a rămas se află în prezent la Muzeul

Colectiilor de Artă.

19.09.1895: Este inaugurat podul de peste Dunăre de la Cernavodă. Podul proiectat și realizat de ing. Anghel Saligny era cel mai lung din Europa, cu cei 3850 m ai săi.

20.09.1850: Apare la Paris revista "România Vitoare", editată de intelectualii români pașoptiști aflați în capitala franceză. Aici vor apărea, între alții, Nicolae Bălcescu și Alecu Russo.

21.09.1939: Este ucis Armand Călinescu, prim-ministrul în timpul dictaturii carliste, de către un grup de nouă legionari care, după ce s-au predat, au fost asasinați la rândul lor în piața Sf. Elefterie, unde trupurile lor au zăcut trei zile.

Dr. Mihnea DRAGOMIR

Cititorii întreacă,**medicul răspunde**

● Doamna Sanda Apetrel, din București, puteți să treceți săptămâna aceasta pe la noi pentru a lăua 2 flacoane de Cephoral, din care veți administra fiului dv 3 măsuri în apă pe zi la interval de 8 ore. Concomitent veți respecta tratamentul igienic pe care l-am recomandat pentru faringolaringită trentană de care suferă.

● Stimate domnișoare Mihail Spirea, din București, prin aceste rânduri vă cer să mobilizați, să treceți pragul durerii și al dezorientării, sprijiniți-vă pe familie și de ce nu și pe noi, care vă suntem alături la bine și la rău. Nu uitati să urmați 10 zile tratamentul primit de la noi, efectuați analizele pe care vi le-am recomandat și vă așteptăm cu șefii din cele mai bune.

● Domnul Băcan Ioan de 65 ani este așteptat la cabinetul nostru pentru a fi internat la chirurgie Coltea pentru hernia inghinală dreaptă de care suferă.

● Prin domnul Gătescu Ioan, din Pașcani, trimitem pentru domnul Ursachi Simion o primă tranșă de tratament, este vorba de medicamentele Pentox (injectabil) și Ardeycordal. După aproximativ 1 lună așteptăm vesti de la dânsul, până atunci și urâm multă sănătate și ceva rezultate în ce privește tratamentul.

● Domnule Dumitru Marin de 77 ani din SAI (com. Rosu), nu vă speriați, nu este vorba de nici un cancer. Aveți o

veche boală reumatismală care vă produce pasager durerile descrise. Urmați 2-3 săptămâni cu Corticort 3 pe zi, cu regim strict fără sare. Vă așteptăm la control.

● Domnule Andreeșu Mihail, sunt vechile sechete după traumatismul suferit cu anii în urmă când atât căzuț de la înălțime. Urmați un tratament cu Dolo-Visam căte 2 tablete pe zi, după mese și când terminați veniți la control. Pentru ruda dv. vă trimiteți în loc de Bisopitol, Arcasini, la fel de eficient în injecțiile de tract urinari.

● Doamna N. I. din Snagov este așteptată urgent la cabinetul nostru ca să putem stabili (este timpul) dacă este vorba de o sarcină, sau de altceva. Veniți dacă se poate până în jurul orei 13.

● Domnul Iosif Dumitru acuză în timpul nopții bătăi iută de înimă (palpitări), transpirații și o stare de frică (panică). Este vorba de o tăhicardie paroxistică nocturnă, care nu reflectă tulburări organice, ci doar funcționale, și care tin de tipul dv. constitucional. Urmați 3 săptămâni tratament cu 3 tb. Propanol 4 mg./zi și seara la culcare 2 tb. Hidroxizin. Răriți țigările și (pentru moment) suprimați alcoolul și cafeaua. Vă așteptăm la control.

Dr. George CALALB

PROTEST

Convenția a Medicilor Democrați din România protestază în legătură cu măsura abuzivă a Ministerului Sănătății de a desființa Centrul de Documentare Medicală din România.

Președinte C.M.D., Dr. George CALALB

Apel

În memoria eroilor uciși pe 8 noiembrie 1945 și a celor ai rezistenței din munți, precum și a tuturor luptătorilor anticomuniști, facem cunoșcut întregii nașunți că de curând s-a înființat Crucilă Revoluției Anticomuniste din 8 noiembrie 1945 și a celor ai Rezistenței din Munți.

Comitetul de inițiativă apelează la bunăvoiința formatorilor politice și apolitice din Convenția Democrată să ne ajute cu o cămărujă sau o măsuță la sedile pe care le dețin pentru a putea face înscrieri și a ne desfășura activitatea.

Vă mulțumim.

Președintele Comitetului de inițiativă Constantin POPESCU

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD

Şefi de departamente:

DAN BĂNICĂ: informații

OIDIU PĂTRĂȘCANU: politică

ȘTEFAN CALIGA: internațional

IOAN FRÂNCU: sport

Grafici și machetare: IOANA BERCIU

Corectură: FLORINA DUDĂU

Secretariat: MIHAELA MANOLACHE

Documentare: CONSTANTIN CEACU

Departament publicitate și marketing: MARIA CĂPĂTĂNĂ

Difuzare: LUMINIȚA DAMIAN

Finanțări, contabilitate: ECATERINA BUCĂ,

SMARANDA JUCAN

Corespondenți speciali: SUA: SILVIA

DUTCHEVICI

SUA și Canada: ADRIAN MIHAIL, GRIGOROPOL

Geneva, München: STELLIAN IOONESCU

Tuttlingen: RADU PĂTRĂLĂGEANU

Barcelona: SERGIU KLEIN

Corespondenți teritoriali: SORIN GRECU: Cluj

TICU CIUBOTARU: Galați

VIRGIL COSMA: Iași

TOMA EDUARD DINU: Iași

SIMION SANDU BORBEANU

Hunedoara: NICU VRÂNCEANU: Bacău

COSTEL IONESCU: Brașov

MĂLIN DUMITRU: Alba

VASILE VASILICA: Alba

IONEL BOȚEA: Caraș-Severin

FLAVIU BREZEANU: Brăila

FLORIN RĂDULESCU: Vrancea

MIHAI ENCIU: Slobozia

GHEORGHE SIMIANU: Suceava

AUREL TEODORESCU: Argeș

ADRIAN SIMEANU: Argeș

DIANA MUNTEANU: Prahova

CĂTĂLIN MUNTEANU: Prahova

MIHAI BARBU: Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN: Arad

DANTE M.C. SEDAN: Timiș

PANAIT STĂNESCU-BELIU: Timiș

VICTOR PIETREANU: Teleorman

SORIN CUCUREZAN: Teleorman

IOAN GAVRILĂ: Tulcea

MICU DAN GRIG: Bihor

Redacția și administrație: Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, tel.: 6504125, fax: 6506444, 70179, București, sector 1.

Cont virament nr. 4510501106 BCR

Filiala SMB.

Tehnoredactare computerizată: Raluca Bobic, Mariana Ionășă,

Anca Firescu

Tiparul executat la TIPOREX

Calea Plevnei nr. 114, sector 1,

tel: 6377196

Responsabil de număr: DAN BĂNICĂ

Precum Christos Lazăr din mortalia înaltă
așa în România din somn ai destrelor!

Vedere editată de elevii Liceului Gh.
Lazăr din Sibiu la un secol de la
moartea marei cărtură

DECES

Cu adâncă tristețe, aducem la cunoștință membrilor și simpatizanților partidului nostru că pe data de 5 septembrie 1994 a început subit din viața bunul nostru prieten și coleg, MARIN ALEXANDRU, membru al Comitetului de Conducere al Organizației Municipatoare a PNTCD.

Amintirea muncii pline de zel și a devotamentului său fată de cauza partidului vă ramâne neștearsă în memoria celor l-au cunoscut.

Dumnezeu să-l odihnească!

COMITETUL DE CONDUCEARE AL ORGANIZAȚIEI MUNCITOARESTI CENTRALE PNTCD

ANUNȚURI • ANUNȚURI •

Organizația Muncitorescă Centrală a PNTCD anunță membri și simpatizanți să că îoi 15.09.1994, ore 17, la sediul central din B-dul Carol I nr. 34 corp B, etaj I, dl. ing. CONSTANTIN DUDU IONESCU – secretar general adjunct PNTC, deputat, va conferenție pe tema: "POLITICA DE SECURITATE NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI".

Convenția Medicilor Democrați din România anunță ședință de comitet director sămbătă, 17 septembrie a.c., ora 10, la sediul PNTC sector 2, bd. Carol nr. 55.

Dr. George CALALB
președinte C.M.D.

CUPON DE ABONAMENT

1 lună	3 luni	6 luni	12 luni	Nume _____	Prenume _____	Cod postal _____	Locuință _____	Strada _____	Număr de casă _____	Adresa disponibilă de găsit _____
1080	3510	7020	14040							

La conferința săptămânală a O.M.C. a PNȚCD dl. deputat Mircea Ciumara a conferențiat pe tema “Dezvoltării zonelor montane”

Primit cu multă bucurie, invitatul de joi 8 septembrie (Nasterea Maicii Domnului, în calendarul creștin) al Organizației Muncitorești Centrale a PNȚCD a fost de Mircea Ciumara, economist, deputat în Parlamentul României. Dupa cuvântul de deschidere rostit de dl Ion Lambru, președintele O.M.C., dl deputat Ciumara a susținut cu argumente calitativi de economist ideea unei economii specifice zonei montane, arătând, între altele, că montanarii, cei care au realizat rezistența anticomunistă în munte, unde nu s-a reușit colectivizarea, și-au păstrat demnitatea iar susținut lor a rămas înținut.

INTERPELARE adresată Ministerului Sănătății

In baza HG nr. 370/1994, privind introducerea experimentală a unui nou sistem de asistență medicală și alocarea resurselor în acest domeniu, urmăzi că acest experiment să se realizeze în 8 județe.

Cu ocazia sedinței de lucru a Asociației profesionale regionale Vâlcea a medicilor care a avut loc la 25 august a.c., au fost semnalate o serie de probleme pe care Ministerul Sănătății va trebui să le lămurescă de urgență:

1. - Medicii școlari și cei de întreprindere trebuie să aibă condiții experimentale de bază egale pe întreg teritoriul experimental.

În acest sens, este necesară completarea HG 370 cu normele pentru punctarea unor servicii de asistență medicală primară care nu sunt prevăzute, cum sunt, spre exemplu, serviciile profilactice din scoli și întreprinderi.

2. - În perioada de tranziție să fie încheiate contracte de prestări de servicii medcale între medici, întreprinderi și Inspectoratul școlar. De asemenea, este necesară lămurirea a două aspecte: ce se întâmplă cu medicii care au ocupat posturi prin concurs de secundariat, deci întreprinderea este falimentară și dacă se acceptă accesul la dispensare a celor înscriși pe listă din afara întreprinderii respective.

3. - Să se aibă în vedere faptul că în momentul de față 80-90% din dispensare, nu au o dofa care corespunde. Problema trebuie discutată cu asociația profesională a medicilor de medicina generală.

4. - Să se stabilească dreptul unui medic de a nu inscrie pe lista sa unii pacienți.

5. - Controlul calității actului medical să nu se realizeze prin numărul de înscriși (capitația).

Senator de Vâlcea
Șerban SĂNDULESCU

Din nefericire, concepția centralistă, falsă ca fond de aplicabilitate și interes din partea guvernărilor continuă să sufoce și acest domeniu al zonelor montane, importante nu numai ca turism, dar și din punctul de vedere al industriei ce se pot dezvolta aici. În acest sens, proiectele țărănistice de dezvoltare și protecție a zonelor de munte care includ modificarea Legii 18 (redarea proprietății obținute și personale a țărănilor, satele să-și facă programe proprii) sunt respuse sistematic în Parlament.

În continuare d-l Ciumara a răspuns pertinent la întrebări. Cu această ocazie, s-a expus situația concrete din țară unde nu se respectă nici măcar legile în vigoare. Este cazul d-lui ing. Boeriu (Făgăraș) care revendică 1 hectare de pădure ce i se cuvine, iar primarul comunei Pârâu refuză să-i recunoască acest drept. • Dl Gabriel Clotoran a solicitat indexarea ajutoa-

relor pentru familiile cu mai mulți copii și totodată atribuirea alocațiilor de stat pentru copii în raport invers proporțional cu veniturile părinților. • Dl Florin Răducanu, apreciind că firavă activitatea Opoziției ("folosită drept paravan de către Putere pentru toate nelegitimile ei"), a sugerat contacte mult mai strânse și eficiente între reprezentanții PNȚCD, ai Convenției Democratische și lumea satelor dezinformată (malinformată) de Putere prin principalul ei instrument de aservire, Televiziune. • Dl Ciumara: "Fără prezență activă a Opoziției în Parlament, legile țării ar fi mult mai redicte să se prezintă ele acum. Noi luptăm ca în România oamenii săraci să fie proprietari pe pământ și pe unelelor lor; PNȚCD a fost și este un partid al oamenilor săraci". • Dl Ion Lambru: "Corneliu Coposu este al doilea Maniu pentru partidul nostru și

pentru țară. Prin oameni ca Mircea Ciumara se face legătura între PNȚCD, Mihalache și generația viitoare". • Dl Andrei Polihroniade: "Activitatea în turism s-a degradat. România nu se mai poate valorifica din acest punct de vedere". • Dl Mircea Ciumara: "România turistică nu este cunoscută în Europa și în lume din lipsa de preocupare. Nu există materiale de propagandă pentru aceasta și nu se mai trimit personal la specializare în Occident, serviciile sunt necalitative".

În final, d-l Ciumara a vorbit despre însemnatatea implicării Bisericii Ortodoxe în viața socială. Felicită de vorbitorii pentru spiritul său rectilinu și combativ, d-l Ciumara a răspuns: "Nu mi este frică decât de Dumnezeu. Si, mai mult decât să-mi fie frică, il iubesc."

Florina DUDĂU

Conferința săptămânală de presă a PNȚCD

Desfășurată luni 12 septembrie, conferința de presă a fost deschisă de dl. senator Radu Vasile - purtătorul de cuvânt al partidului. • Trebuie să reamintesc faptul că suntem dispuși să discutăm cu guvernul pe marginea Legii 58. Am stabilit deja compoziția delegației, care este formată din domnii: Ion Diaconescu, Valentin Gabrielescu, Mircea Ciumara și subsemnatul. Noi vom propune să discutăm în acest context și restituirea proprietății industriale". • Dl. Ion Diaconescu - prim vicepreședinte al PNȚCD - "O problemă importantă asupra căreia vreau să atrag atenția este cea a acordării de către autoritățile române a vizelor de intrare în țară a M.S. Regele Mihai I de România. Acum 10 zile am discutat cu dl. Teodor Meleşcanu problemele politice legate de aprobată vizelor, astăzi (luni) urmând să avem o nouă întrevadere cu domnia sa". • Dl. Valentin Gabrielescu - secretar general al PNȚCD - "Principală problemă ridicată în Bioul Consiliului European a fost cea de a arrestări a 6 deputați kurzi de către autoritățile turce. Eu am avut o atitudine neutră pentru că noi nu trebue să stricăm relația de prietenie cu vecinii noștri turci. O altă problemă este aceea a admiterii Federatiei Ruse în Consiliul European. Noi ne vom opune admiterii Rusiei atât timp cât aceasta va menține trupe de ocupație în statele vecine. În cursul lunii viitoare se preconizează o vizită a dlui Ion Iliescu la Strasbourg cu ocazia unei sedințe în plen a Consiliului. Cu această ocazie, domnie sale i se vor pune întrebări de către membrii finalului For European

din care de altfel facem și noi parte. În încheiere trebuie să vă aduc la cunoștință că am fost ales în funcția de raportor al Consiliului pentru problema română". • Dl. Mircea Ciumara - deputat PNȚCD - "Nu există nici un fel de disensiuni în interiorul PNȚCD în ceea ce privește proiectul de program pentru urgentarea privatizării. Trebuie să precizez că noi privim discuția pe această temă cu Guvernul, cu toată seriozitatea și ne așteptăm ca și acesta să fie căt se poate de serios în abordarea problemelor de privatizare". • În continuare dl. Tiberiu Vladislav - senator PNȚCD - atras atenția presei asupra cătorva amendamente propuse de domnia sa pe marginea proiectului de lege a învățământului, elaborat de către Camera Deputaților. "Amendamentele propuse au fost adoptate de către Comisia de Specialitate a Senatului". • Dl. Iulian Crețu - viceprimar al Capitalei: "Sâmbătă a avut loc constituirea filialei Ligii Primarilor și Consilierilor PNȚCD la Târgoviște. Referitor la expoziția de case, organizată de către Ligă, aceasta a fost deschisă în urma succesului de la București, și la Brașov. De altfel oficialitatea de la Târgoviște și Timișoara au cerut să fie deschisă și în aceste orașe. Să tot atât de inconsistent suntem solicitați de către un număr mare de bucureșteni ca să re-deschidem expoziția în Capitală".

A consensuat
Ovidiu FĂTRĂȘCANU

PROTESTE

Noi C.D.R., P.D. (FSN), P. N. L. protestăm asupra modului de alcătuire a comisiilor electorale de circumscripție și a birourilor electorale ale sectiilor de votare, prin încălcarea cu bună stîntă a Legii 70/1991, art. 21 alin. 2 și 5, respectiv art. 24, alin. 2, la ultimele alegeri pentru organele administrației locale din Almasul Mare și Blandiana și Vîntul de Jos.

Astfel, deși în ziua respectivă, pe teritoriul arondat Tribunalul Județean Alba, nu au avut loc alegeri decât în comuna respectivă, (Blandiana) nu a fost găsit nici un magistrat și nici un jurist, preferându-se, încălcând legea, localnici fară nici o pregătire juridică, pentru a conduce comisiile electorale din circumscripție și birourile electorale ale sectiilor de votare.

Solicităm intocmirea listelor prevăzute în Legea 70/1991 la art. 21, alin. 5 și art. 24, alin. 2 și selectarea președintelor și locuitorilor acestora conform legii, în situația organizării unor noi alegeri anticipate. Organizațiile Județene C.D.R., P.D. (FSN), PNL Filiala jud. Alba

Noi, Partidul Democrat (FSN), Convenția Democratică din România și Partidul Național Liberal protestăm încălcările de către ziarul "UNIREA" a Legii 70/1991 art. 45 și art. 89 lit. 1, prin publicarea unui material propagandistic direct legat de alegerile din 28 august 1994 pentru primarul comunei Blandiana, în numărul 1296 de sămbătă 27 august 1994.

Acest articol - interviu a fost menit să favorizeze ilegal pe candidatul PDSR Octavian Medrea.

Deoarece vă autointitulați "ziar independent" vă rugăm să lămuriti această chestiune care a avut darul să realizeze o propagandă electorală ilegală în favoarea unuia dintre partidele înscrise în cursa electorală. P.D. (FSN), C.D.R., P.N.L.

Către Judecătoria Alba Iulia

Noi Partidul Democrat (FSN), Convenția Democratică din România și Partidul Național Liberal vă informăm asupra încălcării de către ziarul "UNIREA" a Legii 70/1991 art. 45 și art. 89 lit. 1, prin publicarea unui material propagandistic direct legat de alegerile din 28 august 1994 pentru primarul comunei Blandiana, în numărul 1296 de sămbătă 27 august 1994.

Acest articol - interviu a fost menit să favorizeze ilegal pe candidatul PDSR Octavian Medrea. P.D. (FSN) C.D.R., P.N.L.

Dreptatea | 3

Un eveniment pentru ziaristi

US.A.I.D. - Agenția Americană pentru Dezvoltare prin programul ei în țara noastră "Bună Dimineață România" a organizat, împreună cu Radiodifuziunea Română, un seminar pe o temă îndrăzneață și incitantă: "Roul jurnalismului echilibrat în economia de piață". Pe parcursul a două zile și jumătate, un mare număr de ziaristi au avut prilejul întâlnirii cu colegi de profesie de la publicații de mare reputație ca New York Times, The Economist, Wall Street Journal, dezbatările ce urmat ocasionând un larg și fieric schimb de experiență.

Programul a îmbrățișat un număr de teme deosebită stringență: privatizare, management, dezvoltarea unei afaceri, sistemul bancar și bursa, perspectivele oamenilor de presă, modalitățile și căile de transmitere a informațiilor către marele public. În afară de caracterul inedit al reuniei, care a contribuit la o atmosferă destinsă, am reținut câteva aspecte. Unul dintre ele a fost rezultatul unui

sondaj IMAS, expus de directorul său dl. Alin Teodorescu și care răstoarnă total pretențiile premierului Nicolae Văcăroiu, care avansa cifra la 6 milioane numărul certificatelor de proprietate vândute. IMAS a stabilit (cu eroare de 3%) numărul lor între 1 și 1,5 milioane. Chiar dacă a căutat să impresioneze, Văcăroiu s-a aruncat totuși prea tare. Sondajul mai oferă însă și alte date interesante în legătură cu felul în care se privesc și se receptă cetățenii României chestiunea certificatelor. Astfel, majoritatea celor chestionați vor să le păstreze și consideră ritmul de privatizare prea lent. De asemenea, aproape 70% din subiecți doresc privatizarea a mai mult de jumătate din "societățile comerciale". Toate acestea confirmă una din concluziile degajate în discuții, că ritmul privatizării în România a fost obstrucționat și că este departe de ceea ce trebuia să fie la ora actuală. Cu această ocazie, s-au exprimat dubii în ce privește sinceritatea și seriozitatea anunțării "privatizarii de masă", s-a

trecut în revistă - prea fugar poate - bursa și sistemul bancar și s-a pus în lumină existența unei școli de afaceri "Business school" la A.S.E. Din păcate s-au ridicat voci partizane și extrem de politizate - care au făcut proces de intenție unor publicații economice străine care reflectă corect situația politică din România. Atacul fiind întemeiat pe ideea că asemenea materiale ar impiedica asfuzarea de capital străin către România, fiind luată "la refec" și toti investitorii ipotetici de peste hotare. Au fost însă doi transmițători de ecuri guvernamentale, dar care au rămas izolați, iar "tiradele" lor au reușit să stârnească zâmbete.

Episoade de asemenea factură sunt inevitabile la un seminar ce reunește participanți de cele mai diferite opinii. Nu au reușit să întuncească întuția și nivelul întâlnirii situate la cotele cele mai înalte. Dacă ar putea fi evitate pe viitor ar fi mai bine.

Ioan FRÂNCU

Slugile de casă ale comuniștilor s-au americanizat: amenință la telefon

Justiție sau partizanat politic?

Vineri, 2 septembrie a.c., abia sosisem la Râmnic de la București, unde agenții de presă și ziarele săcuseau săurgă multă cerneală iar posturile de radio ocupaseră destule minute de eter cu "vestea" chemării mele în judecată de către "defin", alias Nicu Ceaușescu, că am și primit un telefon: "Eu sunt sibiană. De ce te ocupi domnule de Nicu Ceaușescu, de ce nu îl lasi în pace? Dumneata săti că datorită lui copiii noștri de la Sibiu nu au murit de foame pe vremea lui Ceaușescu? Da, săti. Dar săti și că din ordinul lui au fost aduși 50 de teroriști la Sibiu care au făcut prăpăd acolo. Ocupă-te domnule de județ. Fă cantina pentru cerșetori (de ce nu punem cucoana această problemă puterii care are "cuițul și cozonacul" din care se întrec săi și tăie fiecare o felie că mai mare?) și lasă-l în pace pe Nicu. Dumneavoastră săti că la Sibiu au murit 102 persoane?"

Răspunsul vine prompt: "Au murit fiindcă au fost proști!"

Am închiis telefonul de frică să nu se asfixieze, atât de repezice vorbea de indignitate ce era. Deci nu am mai reușit să întreb ce ar fi avut de zis dacă în locul fetiei de la statuia aviatorilor, pe care Nicu a făcut-o praf cu mașina, tot beat fiind, ar fi fost copilul ei? Și nici nu am mai apucat să-i spun că cei 102 morți de la Sibiu nu au murit fiindcă "au fost proști" ci fiindcă Nicu, "omul ei", în stare de ebrietate fiind, a dat ordin ca "în situația în care vor avea loc manifestații și în județul Sibiu, "vom trage și nu-i vom lăsa

să-și facă de cap, ca să nu ne învingă ei pe noi, vom răde tot" (extras din Ordonanța parchetului de pe jângă tribunalul Sibiu). Și nici nu am mai apucat să-i spun că "cricotul" Nicu, care în noiembrie 1992 mai avea câteva luni de trăit, după spusele avocate sale, acum este bine mers și "se scăldă" în vodcă prin barurile de noapte din București și Sibiu.

• Sâmbătă, 3 septembrie, pe la ora 21,00, tocmai mă intorsesem de la Budești, a sunat telefonul și întreb cine este iar "neconoscutul" de la capătul celălalt al firului miă la tare: "Cum bă, nenorocitule, nu mă mai cunoști? Vezi-ți de treburile tal mă boule!" Î-am închis telefonul, după ce i-am zis ceva de mamă, deoarece mi-era rușine să nu mă facă de râs "prietenu meu" în fața SRI-ului care asculta cu sfîntenie conborbirile mele. Sunt convins însă că le-ă spune degeaba celor de la SRI că le rămân fințatorat dacă mi-zi de unde s-a dat telefonul, deoarece nu mi-zi vor spune!

Plec apoi spre hotel și văd că la geamul prefectului era lumină, iar sediul Biroului meu senatorial se află chiar în spatele prefecturii.

Oare cine aflase așa repede că la ora 21,00 m-am întors la birou?

Să mai zic că cinea că senatorii nu au o viață colorată și interesantă.

Senator de Vâlcea
dr. ing. Șerban ȘANDULESCU

DREPTUL LA REPLICĂ

Adevărul și numai adevărul

Într-unul din interviurile sale, dl. președinte Corneliu Coposu spunea: "Să spunem numai adevărul chiar dacă ar fi să pierdem voturi.." Este că se poate de morală această afirmație în promovarea vieții politice atât de viciată în țara noastră.

Plecând de la acest precept, aş vrea să mă refer la o afirmație greșită care a apărut în cadrul "Conferinței de presă a PNȚCD", publicată în "DREPTATEA" nr. 36, Seria V-a din săptămâna 1-7 iunie 1994 și prin care se spunea că... prin bunăvoie Primarul J. Chirac s-a oferit un spațiu în Cimitirul Montmartre unde s-a montat o placă în amintirea victimelor comunismului din România.

Adevărul este următorul. Inițiativa acestui monument a fost luată de Ciceron Ionițoiu în 1983 și pentru că Primăria Parisului n-a acceptat acest lucru, tot Cicerone Ionițoiu a cumpărat un loc de veci pe numele lui și l-a cedat pentru ridicarea plăcii comemorative, făcând și o listă de subscripție printre refugiați. Ceva mai mult, s-au făcut greutăți în ceea ce privește conținutul inscripției și de abia în 1990 s-a dat avizul în formă în care este astăzi și pe care atunci a dezvelit-o președintele Corneliu Coposu în februarie 1990. De atunci acest monument a devenit loc de pelerinaj, de Ziua Eroilor și cu ocazia vizitelor în Franță a personalităților politice.

Dr. Paul SINESCU

Scrisoare deschisă

Domnule prefect al județului Giurgiu

Consiliul local al Comunei Călugăreni este dizolvat de drept datorită absenței membrilor săi la trei convocații consecutive, situație ce atrage organizarea de noi alegeri.

La data de 30 iunie 1994 a fost convocat Consiliul local, având la ordinea de zi stabilirea unor taxe locale prevăzute de Legea 27/94. Aceeași ședință a fost reprogramată pe data de 6 iulie 1994. La data de 30 august 1994 a fost din nou convocat Consiliul local având ca ordine de zi aprobarea bugetului local pe anul 1994 (s-a renunțat la

discutarea problemei de la ședință anterioară), nu s-a întrunit numărul de consilieri (minimum 10, la ultima ședință s-au prezentat doar 4 consilieri).

Această situație se datorează nemulțumirii locuitorilor comunei cu privire la modul de aplicare a Legii fondului funciar, informarea lichidării patrimoniului fostelor CAP-uri, probleme gospodărești, precum și cu privire la taxele locale, pășunat, targul „obor” săptămânal etc.

Nemulțumirile - pe larg - ale consilierilor și locuitorilor au fost prezentate printr-o scrisoare deschisă în ziarul "Dreptatea" în luna ianuarie 1994, scrisoare

înregistrată și la Prefectură la nr. 137/19 ian. 1994, la Parlamentul României - Senat - la nr. 123/2 febr. 1994, iar la Primul Ministru Nicolae Văcăroiu din martie 1994, cu aceleasi probleme - scrisoarea a fost trimisă de la Camera Deputaților.

Nici unul din aceste organe nu a verificat și nu a dat vreun răspuns.

Primarul Cristian Marin a afirmat că nu se vor lăsa măsuri întrucât și Prefectul Jud. Giurgiu, dl Dan Năulescu, este în cunoștință de cauză.

Această situație s-a arătat la o audiență la Prefectură - în lipsa dv-dnei Toma, care a promis că vă va informa, de la prefect, dar nici până

acum nu ati dezmințit afirmațiile Primarului Cristian Marin.

S-a solicitat demisia Primarului Cristian Marin și înființarea Secretarului Mihai Gh. pentru cele arătate în scrisoarea respectivă.

Ca urmare, potrivit legii administrației locale, art. 25 al. 3, Consiliul local fiind dizolvat, urmează - dle prefect - să lăsa măsuri pentru organizarea de noi alegeri locale, soluția unică de mulțumire a locuitorilor comunei Călugăreni.

Stefan VIRGILIU,
Consilier al comunei Călugăreni
Vicepreședinte al org. PNȚCD
jud. Giurgiu

O singură aniversare și două sărbătoriri

Aniversarea evenimentului de la 23 august 1944, în care Administrația nu s-a angajat să sufletească energie și motivele acestei reprezentanți și mass-media (de la "Dimineața", "Vocea României", fajomul Benone Neagoe) care plini de ei nici până în luna octombrie de către organizații neguvernamentale. În acest context, la Cercul Militar a avut loc o manifestare aniversară sub egida Puterii, ca o reunire oficială marcantă ca președintele Academiei Române, președintii Camerei și Senatului și chiar pe președintele de la Cotroceni, a cărui participare nu fusese prevăzută. Intitulată pompos "Simpozion", reunirea a fost programată pentru ora 9.30. Este drept că nu am fost exact, dar care simpozion începea la ora fixă și care se desfășoară cu ușile închise precum Consiliul Apărării? Înainte de ora 10 când am vrut să intrăm (cățiva ziaristi) ni s-a cerut pentru început "invitația". Ceva nou și neobișnuit pentru o dezbatere pe o temă de asemenea importanță. Să i se justifică restrângerea a accesului presel, cu atât mai mult cu cât nu fusese anunțată. Protestele noastre au întâmpinat o opunere întransigentă a unui civil cu mustață investit cu puteri disionare și asupra unui lt. col. care ar fi inclinat să ne dea voie. Este de notat că discuția s-a petrecut înaintea venirea domnului Iliescu. După aceasta, coordonatele controversei au fost altele. Nu ni se mai putea permite intrarea deosebită "a început activitățile", propoziție care ni s-a repetat stereotip, promisându-nă-se în compensație ba că vom putea intra fie după cuvântarea lui X sau a lui Y, sau după cea a președintelui. Apoi, accesul a fost mutat la prima pauză. Un alt membru "stafului" de interzicere nu-a motivat că intrarea noastră - am fost mai mulți ziaristi - ar produce "dezordine". (Cine sună sala de Marmură a Cercului Militar) și că accesul se poate face pe

Ioan FRÂNCU

Sindicatele și politica

Incă din decembrie '89, puterea instalată la conducerea României a urmărit cu sărg și cu mulțime să-si subordoneze mișcarea sindicală, folosind diverse lozinici-dictrină pentru a-și ascunde adeverările politicii.

Astfel în primăvara lui 1990 a fost înfamoasa deviză "Sindicatele nu sunt politica" în scopul înhibării oricarei eforturi eficace a sindicatelor aflate la dispozitiv. Dacă luăm pentru comparativ activitatea sindicatelor din cu veche tradiție a confruntărilor de la constatăm că "A.F.L. - C.I.O., "CGT" "Force - Ouvrière" (Franța), "G.Metal" (RFG), "Trade-Union" (Anglia) fac de zeci de ani politică, exprimând partidele care promit și realizează în parlamentele respective legătură în interesul salariailor grupați în aceste sindicate. Mai aproape de noi "Solidarnost" (Polonia) și "Potkrepka" (Ungaria) se înscrund viguros pe aceeași liniă, iar sindicalele din Valea Jiului stau când au devastat de 4 ori securitatea, de fiecare dată însă în numele Puterii, tot politică au facut.

Atunci când sprijină puterea cripto-socialistă, sindicalele au "aprobat" de a face politică, cum au facut de la liderul fostei federații "Frâția".

Pieând de la necesitatea antrenării politice a sindicatelor, puterea a declarat o nouă teză plină de falsitate, urmând sus și tare că: "Sindicalele sunt social-democrație iar pe noi ne sprijinim pentru că suntem social-

Este adevarat că în multe țări continentale, o mare parte din sindicate și partide sau guvernări social-democratice, dar assimilarea actualei politici de la noi cu una social-

lăci și o nerușinare sfruntată. Prima caracteristică, esențială de altfel, a unei politici social-democrație este protecția socială integrală a oamenilor săraci care se asigură de la bugetul de stat. Să ei și atât de activă și de continuă încât în unele țări cu veche tradiție social-democrată ca Suedia ori Danemarca, obligațiile asumate de stat în acest domeniu au condus chiar la dezcentralizarea bugetului central, cheltuielile pentru protecția socială nemaiputând fi compenseate prin venituri de stat.

Din nefericire, la noi în țară protecția socială eficientă a populației îngeneră cheate de prețuri uriașe și impozite greu de achitat nu înseamnă decât o vorbă goală. Salarii de mizerie, pensii de exterminare, copii și bătrâni cinsind cu mii de drumuri, bugetele pentru cultură, sănătate și învățământ stabilite la valori ridicole, asigurările pentru calamități simbolice, chiar și ajutoare din străinătate deturnate de mari demnitari ai guvernului pentru scopuri de propagandă, toate acestea nu înseamnă nici protecție socială integrală, nici social-democrație.

Există totuși o pătură pentru care puterea se străduiește să asigure o protecție socială eficace și foarte eficientă. Nomenclatura, printre cele două brațe ale sale - gospodăria de partid și aparatul de represiune, botezat cu nume noi, revenită în forță la conducere în România - și-a "completat" în ultimii 4 ani dotările, încă cu 3-4 case pentru o familie, colo cu un palat. Numai că ea reprezintă doar 3-5% din ansamblul populației. Dar restul?

Nu trebuie uitat că o protecție socială integrală a populației se poate asigura NUMAI pe baza unei economii prospere, de piață liberă, în care privatizarea reală, concurența loială și bursa de valori

Folosind abuzul și compromisul, prefectul de Argeș i-a asigurat PDSR-ului primari fără să participe la alegeri

Alegările democratice presupun existența liberei exprimări a electoratului, în favoarea uneia sau a altieia dintre formațiunile politice participante la campanie electorală, depun liste de candidați și își prezintă un program în baza căruia înțelege să realizeze bunăstarea societății.

Căstigă, în aceste alegeri, partidul care s-a prezentat la scrutin cu cele mai bune formule de administrare, menite convinge electoratul să se exprime în favoarea sa.

Iată că există însă partide, care să prezinte liste de candidați au în rândurile lor membri aleși, situații în funcție de răspundere în administrația de stat.

Acest lucru a fost posibil prin mijlocul bine cunoscut de PDSR: sănătă, promisiuni, compromisuri și abuz. Astfel, deși nu s-a prezentat la alegeri, partidul de guvernământ are un număr foarte mare de primari și consilieri.

Mesterul acestei manevre în județul Argeș este prefectul, care are o metodă a lui proprie. Mai întâi suspendă primarul, invocând unele abateri pe care acesta le-ar fi făcut, apoi sesizează Parchetul, Curtea de Conturi etc., omitând presupușa de nevinovăție, de care domnia sa nu a luat cunoștință. Menține decizia de suspendare și după care, ca urmare a cercetărilor efectuate, Parchetul constată nevinovăția anchetatului, în afara cazului în care persoana suspendată nu acceptă înscrierea în

partidul domniei sale - PDSR. Decizia suspendării este luată chiar în timpul cercetărilor penale, ori de altă natură, dacă cel în cauză refuză să adere la PDSR. În toate cazurile în care primarul acceptă oferta politică a prefectului nu se mai pun probleme suspendării. Astfel s-au petrecut lucrurile în comuna Rucăr, unde, prin Ordinul nr. 77/1994 al Prefecturii Argeș, primarul Dumitru Ghica a fost suspendat din funcție și a dispus urmărirea penală a acestuia, prin Parchetul de pe lângă judecătoria orașului Câmpulung.

Cu toate că Parchetul a comunicat părților prin Ordonanța nr. 720/2/94 scoaterea primarului de sub urmărire penală, pentru infracțiunea de abuz în serviciu. Prefectul a dispus, cu adresa nr. 2050/31.08.1994, ca dl. Ghica să predea stampila, cheile primăriei, de la casa de bani, de la sertar, către viceprimarul Laurențiu Moiceanu - care urmează a prelua atribuțiile conducerii comunei până la "definitivarea situației primarului". Care situație?

În loc să-l repună în drepturile sale din care a fost suspendat samavolnic, prefectul continuă să-l persecute până se va înscrie în PDSR.

Tot așa stau lucrurile și la Topoloveni, Costești, Mălureni, Săpăta. Halal prefect, halal Parchet! Dar de dl. prefect cine se ocupă? Că i-a săd vestea că de popă tuns în tot județul pentru auzurile pe care le-a făptuit.

Dr. ing. Barbu PITIGOI

Gloaba

Bătrânul scribălu comunist de la "Scîntela", Dionisie Sîncan, menținut încă de atotputernica securitate ceaușistă între cadrele sale active, se încercă mai nou în reportaje de televiziune. Încercări penibile, desigur, căci, precum o gloabă bătrâna nu mai învață bulestru, tot așa nicăi un "hagiograf" bătrân nu mai prinde spul gazetarilor moderne. Preținșul lui "interviu" despre morimile de la Mangalia difuzat pe 29 august trecut, pe programul I al televiziunii, denota stângăciile de învățat, care cad foarte jenant pe capul lui alb ca o oală și prost asemenea.

Ehel, tovarășe Sîncane, să-a dus vremea aceea a cearceafurilor interminabile ale reportajelor eloioase din "Scîntela", când îl însoțea pe "cel mai lubit flutur al poporului" și te poza fotoreporterii Agerpresului în umbra lui, luându-ți noile cu acrile pentru a nu pierde niciodată în "îndicăriile" sale geniale!

Ce să-l facă! "Sic" trânsit gloria mundi!

Resemnează-te și potolește-te și consoarează-ti și consoarta, văjnică șefă a programului trei de radio de pe vremuri, care, și ea, bântuite prin toate - și, îndeosebi, să-și împărtășească "experiенța" de mare gazetarească ceaușistă.

Păpați-vă pensioarele în tacere și împăcați-vă cu gândul că vremea voastră a apus pentru totdeauna.

R. PORTER

Ulm Ion PĂUNEL

~~Scepticul incurabil~~

S-a-n-tors domnul Meleşcanu

De la Budapesta, aşa cum tot atât de bine putea reveni de la Port-Moresby sau de pe Lună. Surăzător, ugurat, împreşpat în fiecare fibă. Luminos. Un om căruia cu spontaneitate i-a oferit portofelul ca să îl păstreze (în acest sens, dl. Stoica a fost de cum s-a însăşi suspect, nu se poate mai) și în care te poți încrede că nu va divulgă conținutul unei conversații – pe tema timpului de afară, de pildă.

La Budapesta, dl. Meleşcanu n-a semnat tratatul cu Ungaria, ceea ce poate bine, poate rău. Dar a înaintat pe calea perfectării acestuia, fără să pronunță un termen final al încheierii: în luna mai! Luna bătăilor cu flori, a amorului năvalnic și catedată, dar mai rar, a votării bugetului. În fapt, în toate problemele să a căzut de acord, cu excepția a vreo două, iar ce mai rămâne de făcut privește exclusiv cancelariile, respectiv rostirea termenilor. Unui cuvânt dintr-o limbă și răspunde, în limba vecină, un altul, care nu se potrivește. Ceea ce numim în românește frontieră poate însemna în limba maghiară "aşa și pe dincolo" sau "halviță". Încă dl. Meleşcanu a retras și termenul din mai.

Semantica are o importanță extraordinară în diplomație, sensul exact al noțiunilor provoacă,

de o parte și de alta, dureri de cap rezistente la antinevralgice, alergii, vertigii. Numai în lirică se manifestă un fenomen asemănător, dar acolo urmările rămân pe hârtie.

Un sceptic profesional și-ar putea pune întrebarea: dorea cu adevărat dl. Meleşcanu semnarea imediată a Tratatului cu Ungaria? Sau mai exact: a avut cumva instrucțiuni precise în această direcție? Si dacă nu, cu ce anume instrucțiuni plecat în geantă? A se pune de acord să nu se pună de acord și o veche practică a diplomației, care trăiește din tratative, întocmai cum bunul avocat din amânări în instanță, iar condamnatul la moarte, din recursuri.

Mai zise, la înapoiere, dl. Meleşcanu, că, din partea interlocutorilor săi budapestani nici unul n-a făcut cea mai mică referință la recenta remaniere guvernamentală din România, remaniere care a dat o târzie, totuși substanțială satisfacție celui mai șovin partid din România – P.U.N.R.-ul. Cel care, la rândul lui își pune toate speranțele în nesemnarea respectivului tratat, o dată ce nici d-nii Brahaș, Gavra, și anar dori să se întoarcă la vechile ocupării de dinainte de 1990. O firească

discreție, dacă nu sentimentul zădărniciei i-a îndemnat pe interlocutorii ministrului român de externe să nu se refere la noua configurație politică din țara noastră, aceea pe care experiența populară o cuprinde în expresia: "toți o apă și-un pământ..."

Doi stâlpi a avut P.U.N.R.-ul, iar unul dintre aceștia, numit pe limbă strămoșilor noștri latini, vezi bine, Caritas a căzut de-a-nboulea foarte de curând. Cel de al doilea, politica șovină, se află în mâinile lui Meleşcanu care, adică, semnează ori nu semnează. Iar diplomatul confirmă semnează, ce mai... în mai... sau mai târziu! Si Budapesta, purtând în mână o geantă iar deasupra inimii un stilou. Si va fi bine, dumneata să fii sănătos. La urma urmării, începutul contenciosului româno-maghiar are un mileniu vechime, ceea ce exclude orice exces de zel. Dar, mă va întreba cineva, U.D.M.R.-ul nu se bucură și ei, oare, de extrema moderatie, admirabilul echilibru, încercatul simț al așteptării lui Meleşcanu? Mai șiști...

Barbu CIOCULESCU

Cronica T.V.

Boala măsluirii la TVR este cronică - mesele rotunde "asezonate" cu pelicule pregătite dinainte

Fără a mă considera Pitia, am ghicit exact cum se va întâmpla cu emisiunile economice. Așa-zisul Studiu, de joi seara, a eliminat din pornire posibilitatea "discuțiilor" în direct, între invitații partidului de guvernământ și opozition, privind problema "privatizării în masă". Cu abilitate, să nu zic şmecherie, Florica Rădulescu, a realizat ce-i drept emisiunea în direct, dar ca să n-aibă dureri de cap și să răspundă "indicărilor" – că tot e Liberă televiziunea a dat-o pe după piersici! Invitaților în studiu, toti din "copacul" PDSR, cu dl. Coșea în frunte, li s-au "alăturat" la dezbatere, drept opozanți, domnii Viorel Cataramă și Petre Roman, dar pe peliculă filmată. Halat "încrucișare de săbiu", cei de pe banda video neputând da replici nefiind de față. Astăzi de dezbatere, dragă Flori! Fără dureri de cap. Cei de față și-au spus în liniste "poezia privatizării" fără să dea în dramă de inimă, cum s-a întâmplat cu o săptămână în urmă, în emisiunea lui Sorin Burtea. Când au stat față în față IN DIRECT, și la ORA DE VÂRF, ministrul Florin Georgescu și alți guvernamentali, cu dñii. Mircea Ciubăra și Dinu Patriuciu. De-a ieșit scănteia, demonstrându-i-se dlui ministru, de către oameni la fel de competenți în probleme economice, că privatizarea asta în masă e "praf în ochi"! După cum a subliniat și dl. Roman în scurtul interviului filmat și "retezat" unde i-a convenit realizatoarei! Dar dl. Coșea s-a enervat și a pus la punct, grăsuț, cu superioritate și aplomb, pe preopințul de pe banda filmată, care, evident, n-avea cum să-i

răspundă, să-si susțină afirmațiile. Astă da, dezbatere! Dar pentru a-i da totuși emisiunii un iz de dialog, Florica Rădulescu a "selecționat întrebări incomode" (realizatoarea dixit!) de pe banda audio, pe care le-a tăiat și "ajustat" după pofta inițiatori. Apoi, bătute la mașină, le-a citit, una căte una, așa "coafate". Si le-a "făcut-o" invitaților, care răspundea ca la carte, spunându-nu-se că privatizarea în masă (care ne tot paște de aproape un cincinal și nu ne mai dovedește nu-i doar o "cosmetizare economică", că inflația se află într-o permanentă "curbă descendentală" (noi zicem invers, c-o suntem pe propriile spinări) că asteapta de la critici "o abordare profesionistă"! "Rezon! Din monologurile invitaților Floricăi Rădulescu, prea puține s-au înțelese. Totuși pentru că erau prea "elevate" prea pentru "specialiști" în ale economiei. "Boborul" pricepe mai bine graiul "nefinanțat" al ziaristiilor, care spun, verde-n față, cum e cu această nouă politică de tergiversare a privatizării, care, mereu amânătă de "joi până mai apoi" (va deveni capital politico-propagandistic în viitora campanie electorală! Ca să nimii "dreagă busuiocul" realizatoarea reconoasă, spăsăt, că ar fi fost de dorit ca invitații "de pe film" să fie de față, în studiu... "dar promitem că pe vîtor"... Păi, cine va împiedica să-i aducă în studiu, fata lelei? Si nu mai face promisiuni pentru "pastele calilor"! "Că doar să bine, redactor-șef al emisiunilor economice fiind, că n-o să mai repetați voi, neam, "greșeala" lui Burtea! Vă "înțeapă" crenguța cu trei trandafiri!

* Pe micul ecran, în prim plan,

mâini bătătorite de muncă, chipuri îmbătrânește de necazuri, ochi înlăcrimați: tărani, TALPA TĂRII! Nedreptății de Legea 18, oropsi și urgișuri, aleargă de la primărie la prefectură, de la OCOT la tribunale, pentru redobândirea palmei de pământ, moștenită din moștrămoșii, dovedă pe care-o fac cu acte în regulă. Dar degeaba: legea junglei și-a bunului plac s-a însăscăunat și la sate! Bunurile CAP-urilor în care au trudit o viață întreagă au fost vândute, pe mai nimic, "unora și altora" care s-au pus bine cu stăpânirea. Iar pământul a fost împărțit după cum o creau "interesili" unora și altora! "Si ei la mijloc, bătrâni și înămâni, că n-au nici grâu de-o colivă. Cazuri izolate? Nu prea! Mai tânărul coleg al lui Radu Marian, coordonatorul emisiunii Viata satului, aduce unul pe micul ecran. Cel al tăraniilor din comuna Nucet, județul Dâmbovița, realizatorul ținând să sublinieze, în fața proaspătului ministru al agriculturii, dl. Valeriu Tabără (din tabără PUNR) invitul emisiunii că "tărani s-au umplut de speranță (ca broasca de păr, zic eu!) lucrurile merg bine, din ce în ce mai bine, dar... mai sunt și unii care!"... Așa, colga, așa, ca pe vremea "celui mai iubit"! Printre "excepții" se numără tărani din Nucet, care, ascultând de îndemnuri întelepte și-au "înfrâtat pământurile" "într-o asociație agricolă" visul de aur al președintelui Ilie Iliescu. Si ce-au păti de pe suprafetele "înfrârite" n-au luat nimic, nici grâu de-o colivă, cum a subliniat, cu amar o bătrâna. Cei care și-au păstrat o parte din pământ și-l au lucrat individual, au

obținut roade bogate. Si, culmea, din ele vor trebui să "acopere" cheltuielile făcute de "asociație". Dacă absurdul poate fi ilustrat, acesta e cel mai bun exemplu! Exemplu multiplicat, Dumnezeu știe de câte ori, în întreaga țară, unde "asociațiile agricole" au încăput pe mâna unor șapani și talhari, foști ingineri, șefi de ferme, președinți și alți mahări din vechile CAP-uri! Dl. proaspăt ministru al agriculturii, subliniază că pe la dânsul prin Banat, lucrurile merg bine, dar că, unii conducători de asociații dau o palmă agriculturii române. Rezon! O palmă ne-a dat și domnia sa de curând, când, abia propiti în fotoliu, a și scumpit cu 20%, pâinea noastră cea de toate zilele! Oricum, în cadrul emisiunii Viata satului, realizatorul Radu Marian, renunțând la sumarul publicat în Panoramic Radio-TV, i-a dat "verde" dlui Tabără, care a tabărât mintenă, pe proprietatea "autobiografie". De am astă, cu mic cu mare cine este și ce vrea să facă în nou post. De ne-a umplut "traișă" de promisiuni. Așteptăm cu interes ca biografi mai perseverenți să foreze mai în adâncime. Parcă pot și pesta ce-or da? Că peunăriști astia "e iezuți"? Vezi exemplul Chiuzbaian!

Rodica RARĂU

ERATA. În cronică TV din Dreptatea nr. 50, se va citi... "că acum se poate reproduce, fără să alterez nimic, din textul năstru-nicei creații, al cărei autor nu l-am putut descoperi din galopul generelor." Cerem scuze cititorilor.

Năravurile vechi continuă să facă ravagii

În jurul ansamblului „Doina Gorjului” roiesc paraziții ca muștele la magiun

Era o "tradiție" a securității să-și infiltreze oamenii în trupele artistice care plecau peste hotare figurând pe funcții dintr cele mai bizare. Intentia formală era aceea de a-lține sub supraveghere pe artiști să nu fugă sau să complotize. Cu vremea, ceea ce era un mijloc de control și de protecție a poporului, devine un mijloc de control și de protecție a capitalismului, far că filii său însăși și ei din sperietură. În vremea acestei deplasări în străinătate au devenit o sursă copioasă de venituri pentru majorii M.I., trupele de dans popular ajungând adevărată mărfură în numărul de băgători de seamă (câteodată mai mare decât cel al trupelor) inclusă pe schema respectivelor trupe.

Obiectul a devenit nărav și ca orice nărav persistă până în ziua de azi. Reproducem câteva texte ce ne-au parvenit la redacție privind ansamblul „Doina Gorjului" (Redacția)

București, 3 mai 1994

PREFECTURA JUDEȚULUI GORJ

"În vara anului 1992, ansamblul folcloric "Doina Gorjului" a participat la Festivalul Internațional de Folclor la Gulpihales (Portugalia). Aceste festivalul a durat 8 zile, a fost necesară prelungirea vizei de către initială (de 5 zile), iar costul prelungirii, de 58.500 escudos (cca. \$ 8 la cursul actual) a fost achitat de organizatorii, urmând ca suma să fie transferată de conducerea ansamblului românesc, după întoarcerea în țară. În acest sens, a fost semnat un angajament, care se află în posesia domnului Manuel António Pereira Vale, directorul ansamblului folcloric din Gulpihales.

Este regretabil faptul că ansamblul românesc nu a răspuns invitațiilor formației portugheze, explicând situația și scuzându-se astfel întârzieră transferului. De altfel, conducerea grupului și-a exprimat surprinderea față de către ansamblul "Doina Gorjului", care lăsase o foarte bună impresie, atât pe plan artistic, cât și anumite:

1. Din punct de vedere muzical, grupul este excelent. Coregrafic – obișnuit. Cântecele nu sunt potrivite locurilor. Socialmente grupul Tânăr este plăcut.

DIRECTOR ADJUNCT,
Ion Macovei

Este regretabil faptul că ansamblul românesc nu a răspuns invitațiilor formației portugheze, explicând situația și scuzându-se pentru întârzieră transferului. De altfel, conducerea grupului și-a exprimat surprinderea față de către ansamblul "Doina Gorjului", care lăsase o foarte bună impresie, atât pe plan artistic, cât și uman, în timpul festivalului.

Propunem că Ministerul Culturii, Federația Națională de Folclor și Prefectura Județului Gorj să analizeze posibilitățile transferării de urgență a sumei de 58.500 escudos, urmând a opera contravalarea în lei de la ansamblul "Doina Gorjului".

DIRECTOR ADJUNCT,

J. Macovei
Ion Macovei

Exemplificări la câteva persoane:

VICTOR TITA: În calitate de director este absolut inapă și irresponsabil. Ca solist este foarte prost. Ca persoană este nefast și execrabil.

Prin forma lui obtuză de a crea intrigă, a ocasionat o serie de probleme. Este specializat în a debita minciuni și în repetate situații a solicitat să i se dea bani pe ascuns (de la membrii grupului). Să, culmea culmilor, este și hot.

A intrat într-un magazin unde, sub pretextul că vrea să se uite prin el, a furat o trusă de manichiură și un pieton femeiesc cu flori. Din respect pentru grup a scăpat de arest. Organizatorii au plătit echivalentul în monedă mexicană – 30.000.000. Este cleptoman. În plus a achiziționat mărfuri din domeniul electronic și altă obiecte care au costat mii de dolari.

Ambasada română din Mexic să-a intereseat de întreaga "afacere". Există martori oculari din rândul grupului și a mai fost filmat și de camere TV ascunse, toate magazinile din Mexic fiind dotate cu sisteme de securitate.

Doamna ILEANA BACATEA a fost complice în toate acțiunile respectivului.

MOISESCU MIHAIL – este nebun.

A ofensat, n-a vrut să recunoască autoritatea și l-a amenințat pe ambasadorul român în Mexic, dl. Gheorghe Stoica, pe care organizatorii mexicani, inclusiv Mexicul ca țară.

90% din timp a stat separat de grup, beneficiind de ospitalitatea mexicană, exprimată în bere și țigări tot timpul. Niciodată nu s-a interesat de sănătatea grupului, întrucât nu se pricpe. Tot timpul era asociat cu cameramană, care era doar cu numele, care de asemenea nu a făcut nimic, ea fiind doar turistă de profesie – ne referim la NICULINA MERCEANU:

GHEORGHE BAJMATARA a făcut cheltuieli extra în valoare de 400 dolari, ca urmare a despărtismului său și, mai ales, a ofensat grav o familie mexicană, care era, de fapt amfitrioana lui – la fel ca Moisescu și Merceanu.

SAVU ROMICA, MIERCIOIU TRAIAN și ION SANDA – foarte buni turiști.

IONEL PUIA – excelent director muzical.

STEFAN NICULESCU – coregraf imposibil.

LIVIU ADRIAN APETROAIE – translator potrivit. A prestat o foarte bună activitate. Mai târziu, vom veni cu amănunte.

Cu respect,
JAVIER BEJARNO
MARTIVO

Către:

– Marin Sorescu – Ministru Culturii
– Gheorghe Stoica – ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Mexic.

– Dr. Gerardo Estrada – director general al Institutului Național de Bealte;

– Alberto Lozaya – director general cu afaceri culturale de la Secretariatul Relațiilor externe;

– Ramiro Aquiroe Garin – director la Propaganda culturală a Institutului polihetic Național.

Domnule Redactor Șef,

Nota expediată de statul Mexican, referitoare la comportamentul Ansamblului "Doina Gorjului" din Tg. Jiu, prin care aduce la cunoștință gravele abateri comise de către conducătorii acestui ansamblu, precum și unor membri compoziției – ca și a unor nemembri, demonstrează interesele meschine ale acestor oameni; care s-au deplasat în Mexic, nu pentru a duce acolo frumusețea artei populare românești, ci pentru interesul personale cu scop de imbogățire și turism.

Vă mai informez că inspectorul șef, al Inspectoratului pentru Cultură din Județul Gorj – Ion Sanda și Victor Tita, directorul ansamblului au comis grave încalcări ale legilor statului, de la specula cu vânzări de apartamente și returnări de fonduri, până la luare de mită de la artiști, pentru a pleca în străinătate pe banii statului – precum și de la unele persoane influente cum este cazul cu Președintele Consiliului Județean, directorul Economic, secretara Prefectului și, culmea, șeful Poliției județului Gorj – pe post de "tambalagiu".

De altfel toată această afacere se află în ancheta organelor penale și a prefecturii județului Gorj.

De reținut că această ultimă deplasare a ansamblului – a costat 150.000.000 lei – bani oferiti de Consiliul Județean în vreme ce Spitalul Județean nu are cu ce procura medicalmente, iar drumurile publice arată așa cum arată.

Vă mai aduc la cunoștință că la prima deplasare a ansamblului – la un festival în Portugalia – ansamblul a rămas dator statului portughez o sumă însemnată, așa cum reiese din nota alăturată.

O altă gafă este că regizorul Teodor Berea în această atmosferă tensiunată, a adus ansamblul Doina Gorjului la Sala Palatului din București, pentru spectacolul din 24.05.1994. Niculina Merceanu – redactor TVR la redacția de folclor, soția unui fost securist, care astăzi se află în cadrul Ministerului de Interne, om ce are pe conștiință mulți nevinovați băgați de el în pușcărie – s-a deplasat pe banii ansamblului "Doina Gorjului" în Mexic pe post de "cameraman" drept răsplătit pentru faptul de a fi programat pe micul ecran în repetate rânduri ansamblul sus-menționat.

Cu stimă
Ion Firoiu –
muncitor la S.C. Artego (Fabrica de Caușuci Tg. Jiu)

În noi ca la nimenea! Mai întâi livrezi marfa și apoi te tocmești la preț

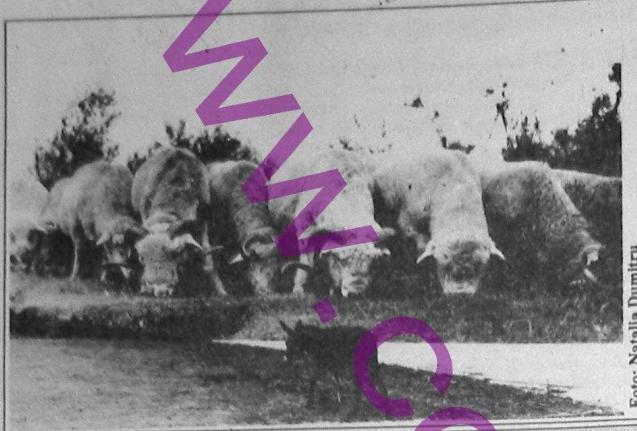

Foto: Natalia Dumitru

Și va fi măgaru' cât berbecu' ...

De câteva săptămâni sunt anunțate prin toate mijloacele de informare în masă, discuțiile care se poartă asupra prețului de achiziție la sămânța de floarea soarelui. Si tot de atunci prețul uleiului a trecut de 2500 lei, ca mai nou, să dispare complet de pe piață. Suntem în sezonul de vîrf al conservelor, iar cei care ar trebui să arate înțelegere pentru această necesitate își caută numai rezolvarea intereselor personale. În vreme ce silozurile Romcerealului gem de sămânță veche, amestecată cu aceea de anul acesta așteptând să fie vândută, ministerul transmite de la centru către toate aceste silozuri prețul de achiziție la nouă recoltă de 270 lei/kg. Punând însă pe hârtie cheltuielile cele mai modeste la lucrări, absolut

obligatoriu de executat, acestea arată că nu se poate produce sămânță de floarea soarelui sub 400 lei/kg, plecând de la o producție medie pe țară de 1400-1500 kg/ha. La rândul lor, fabricile de ulei care încă folosesc procese tehnologice de acum 70 de ani, fără să aibă contracte de cultură cu proprietarii de sămânță, blocăază totușă cantitatea de ulei din depozite - de mii de tone - așteptând momentul potrivit să-l scoată pe piață la preț dublu față de cât a costat producerea lui. Negustorii cu amănuntul atât au așteptat. Au retras și ei de pe tarabe sau din rafturi tot uleiul pentru a ajunge la 3000 lei/litrul. Luni, 5 septembrie, nouă ministru al agriculturii a adunat și i-a pus față în față pe producătorii de sămânță cu cei ai fabricilor de

ulei. Numai că părțile nu au fost egal reprezentate. De o parte - producătorii numai din agricultura de stat (care reprezintă doar 20% din sămânță podusă), iar de celală parte - directorii fabricilor de ulei, bine documentați să-și apere interesele. De pe aceste poziții, "industriașii" și-au impus prețul de achiziție de 310 lei/kg de sămânță și 2 litri de ulei la suta de kg de sămânță predată (socotit litrul de ulei din plecare de 2000 lei). Deci producătorul primește pentru un kg de sămânță predată 350 lei. De fapt va primi, pentru că el a dus sămânța la siloz fără să își spună cu cât își se vădă. Nu știu dacă mai există o piață liberă în lume unde să duci produsul fără să stii cu cât îl-ai vândut.

La discuțiile cu domnul ministrul al agriculturii, din partea celor care într-adevăr au produs sămânță și s-au chinuit numai ei său cum să o adune la siloz n-a participat nimeni.

Partidul acum la guvernare, cu speranța că va ajunge și la sate, a înființat nu de mult un "Forum Național al Agriculturii" căruia i-a numit ca președinte un senator din PDAR. Iar ca să fie scoasă și mai bine în evidență dragostea spontană pentru țărani a adoptat în forum "Federala Agricultorilor Privatizați", fosta UNCAP (apoi UCA) - iar pe președinile acestuia-l a înscăunat - directorul departamentului agriculturii private a PDSR. Văzând la televiziune, ascultând la radio, citind în unele ziară despre noua formăție ai fi îspitit să crezi că de acum poți să-ți limiști de trebură că are cine să-ți apere interesele. Numai că taman acum, când se discută problemele cele mai importante ale

proprietarilor de pământ, președinele Federalei a plecat în concediu, iar din partea producătorilor de sămânță de floarea soarelui nu a participat ca invitat oficial nimenei.

În țară, cu sediul chiar în București, există "Convenția Națională a Federațiilor Sindicale din Agricultură și Alimentație", dar cum domnul ministru n-a avut de ea, fiind foarte ocupat cu restrucția ministerului, nu a invitat-o la discuție ca partener egal cu "Agrostar", Industria Uleiului și "Romcereal". Conducerea acestei convenții a avut întâmplător că în minister se discută problema seminței și s-a dus neinvitată.

Dl ministrul, ca profesor universitar, ar trebui să știe că la facultățile de agronomie și la cele de economie agrară se predau cursuri de marketing unde studenții învață că o formă de valorificare a produselor agricole e "vânzarea" lor de către producători unor întreprinderi industriale prin contracte încheiate la angajarea comenzi, în care sunt precizate: prețul informativ, caracteristicile produsului, condițiile de livrare, modalitatea de plată. Dar dl ministrul face numai politica partidelor de guvernământ și nu a țărui. De aceea nu vrea să reducă rolul Romcerealului la acela promis și FMI-ului: de prestatore de servicii.

Ing. C. CRISTESCU

P.S. Au apărut în presă liste cu întreprinderile cuprinse în cele trei mii care se privatizează. Nu este anunțată nici o fabrică de ulei și nici un Romcereal.

Creditul agricol și cooperația (V)

Raporturile dintre stat și cooperative trebuie reglementate de legi

De curând, guvernul a luat inițiativa privatizării a 3000 de unități economice prin folosirea certificatelor emise mai de mult, la care se vor adăuga altele noi și care vor fi eliberate cândva. Inițiativa a suscitat, suscitat și va suscita se pare multe dezbateri în presă și controverse aprinse în Parlament. Ea însă nu interesează din punctul de vedere al temei pe care o tratăm la această rubrică: cooperația și creditul agricol.

După cum s-a văzut, obiectul cercetării noastre îl constituie cooperația agricolă. De aceea vom expune mai întâi, succint desigur, două particularități ale mișcării cooperatiste, așa cum au fost ele abordate de către V. Madgearu, Ion Răducanu și Gr. Mladenatz, cei trei mari teoreticieni ai acestui domeniu. Toate acestea privite firește în raport cu necesitățile actuale.

Cooperația ca unitate economică este o asociație liber consimțită, la care aportul de capital (valoric) este unitar, stabilit în funcție de starea social-economică a asociațiilor. Numărul de părți sociale este limitat, orice asociat indiferent de raportul sau social valoric sau în natură poate participa la adunările generale ale asociației, care este organul de conducere, este eligibil pe principiul "un om un vot", deci o conducere democrată, care deleagă un comitet de conducere operativă și curentă a activității economice, pe baza unui statut ce trebuie să cuprindă pe lângă sferea de activitate economico-socială și principiile de bază ale cooperării.

Scopul cooperării: se urmărește îmbună-

tărirea stării economice a asociațiilor săi, prin faptul că prin activitatea sa economică înlătură în bună parte intermediarul dintre producător și consumator, ceea ce duce la reducerea substantială a costurilor de desfăcere, prin înlăturarea intermediarului dintre producător și distribuitor (vânzător), iar beneficiul net realizat prin activitatea și contribuția comună a asociațiilor, se distribuie în raport cu contribuția și prestația depusă în comun. Deci rostul ei este acela de a înfrâna, dacă nu poate înlătura, în total, tendința de speculă și monopolizarea capitalistă din economia de piață, ce se practică pe seamă consumatorului, îndeosebi a aceluia cu venituri limitate; se urmărește prin aceasta și o reformă socio-economică.

De menționat că pentru atingerea scopului său cooperăția ca mișcare socio-economică trebuie să se bucură de o completă autonomie și să fie neutră din punct de vedere politic, ceea ce nu este nicidem cazul cu corporația (colhozul) comunistă și care se vrea încă să supraviețuiască în România. Ideea de cooperație este cu totul strânsă aceleia și luptei de clasă, ea având în centru solidaritatea economico-socială.

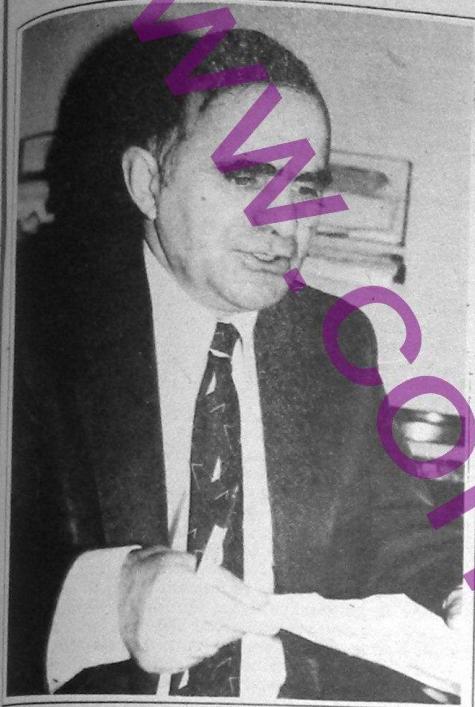
Raporturile dintre stat și mișcării cooperatiste în toate țările cu economie de piață (cum era cândva și România) au fost reglementate prin lege. Statul acordă mișcării cooperatiste anumite avantaje fiscale, priorități, scutiri și reduceri de taxe vamale pentru anumite importuri, ca și garanții financiar-bancare, ceea ce face ca micul producător să beneficieze de credite de producție și investiții ieftine, aceasta deoarece orice sistem politico-

economic ce promovează și susține o economie de piață liberă, trebuie să promoveze și o politică de protecție socială, de natură economico-productivă, cooperăția fiind, prin favorizarea sa, un asemenea mijloc.

Față de cele arătate, în cadrul legal în care funcționează astăzi cooperația, până la elaborarea unei legislații corespunzătoare prin adoptarea unor statute noi, care să cuprindă principiile de bază ale concepției de cooperație, bunurile și patrimoniul unităților economice ce se vor privatiza ar trebui să treacă în proprietatea individuală a salariaților întreprinderilor privatizați ca asociații, sub forma unei cooperative, la care se pot asocia, în baza prevederilor stabilite de FPP, prin preschimbarea titlurilor de valoare în părți sociale (acțiumi) și alte persoane cu același scop și interes economic. Unitatea nouă astfel creată devine o întreprindere de exploatare și producție-valORIZARE în comun, potrivit principiilor cooperării și nu o formă colectivistă, pe care urmărește să reconstituieze cei care guvernează la ora aceasta. Forma aceasta de privatizare pentru unele categorii de întreprinderi înlătură tendința de acaparare și exploatare speculațivă a unor indivizi sau grupuri de posesori de capitaluri obținut prin specula comercială sau alte mijloace încorrecte, în pagubă producătorilor lipsiți de suficiente mijloace financiare și materiale, care vor rămâne în continuare speculații și dezavantajați economic.

Dr. Ioan MANOF

"De un an, de când a luat ființă PROPACT-ul, am atras atenția factorilor abilități ai puterii că jaful din CAP-uri îl întrece cu mult pe acela al flotei"

Dle președinte, ați întreprins în această vară o călătorie în Germania. Cu ce v-ați întors acasă?

Când călătoresc înveț. Or, dacă marea mea e să învăț pe alții, mi-a fost ușor să mă transform în școlar.

La cine ați fost?

Am onorat inițiativa Sindicalului agricultorilor bavarezi. Au fost 13 zile de contacte și de informare foarte prețioase. În Bavaria sunt peste 20000 de familii de agricultori. Aproape toate sunt membre ale acestui sindicat, care are o vechime de peste 50 de ani. Acest sindicat este structurat pe 63 de centre, iar organizarea lui este aproape identică cu aceea a PROPACT-ului. Mai puțin săracia noastră.

Cu cine v-ați întâlnit în Bavaria?

Cu mulți. În primul rând m-am întâlnit cu persoane din conducerea Ministerului Agriculturii al landului Bavaria. Di Bakerel, director în acest minister, și-a exprimat dorința de a veni în România și a se convinge de realitatele de aici. Apoi am discutat cu președintele comisiei pentru agricultură și alimentație a Parlamentului Bavariei, di Willi Müller, și cu președintele Biroului de presă al Parlamentului landului, di Erich Baner. Si aceștia și-au exprimat intenția de a veni în România. Vedea dvs., nemți sunt niște oameni practici și riguroși. Ei nu fac promisiuni sau nu iau hotărâri până să vad cum stau lucrurile. Si mi se pare că trebuie să învățăm din asta.

Dar cea mai importantă întâlnire a fost la sediul central al Sindicatului Bavariei. Cu această ocazie, mi-am putut da seama de modul extrem de practic în care sunt organizată. Astfel, țărani bavarezi nu pleacă de acasă pentru treburile sa-

le, pentru că toate nevoile și sunt satisfăcute de către sindicat, care are comisiuni pe probleme sociale, ju ridice etc.

Care este forma de proprietate predominantă în Bavaria?

Proprietatea de stat este de numai 1%, restul este proprietate privată. Iar pădurile, sunt toate private. Nu este însă mai puțin adevărat că exploatarea acestora se face după un regim silvic riguros, așa cum a fost odată și în România înainte de comunism. Am vizitat peste o sută de ferme dar una dintre ele mi-a reținut

cel mai mult atenția. Era o fermă de stat de 135 ha care falimentase. Tot pământul ei a fost luat în arendă de un fermier. Acolo lucrurile se petrec invers decât la noi. Statul se debarasează de proprietăți, el fiind cel mai prost gospodar, în vreme ce în România acesta nu știe cum să păstreze cât mai mult pământ pentru a-i tine pe cetățeni dependenti de el.

Care sunt formele de organizare a exploatarii agricole?

Sunt mai multe astfel de forme. În primul rând sunt societățile cooperative în arendă. Este forma cea mai răspândită. Mărimea diferă de la 500 ha până la 2000 ha. Nu există exploatare familială de 8-10 ha. N-ar rezista concurenței. O altă formă o constituie societățile familiale care își lucrează pământul și care au suprafațe între 100 și 200 ha. Sunt destul de rentabile. Dar,

atenție, pământul se lucrează absolut individual, numai valorificarea se face în comun. Există 72 de centre de colectare care la rândul lor vând marfa mai departe pe piață, care și ea este particulară. Dar, aici mai intervine ceva: protecționismul de stat. Agricultura este protejată puternic în Germania, ca de altfel în toată Piața Comună.

Există asigurări sociale pentru agricultori?

Da. Toți țăraniii bâtrâni au pensii. Pensia este mică - 900 mărci pe lună: 80% subvenționată de stat și 20% din contribuția adusă de țărani în cursul vieții la casele de pensii.

În vreme ce țărani români care s-au trudit la CAP are o pensie de 5 sau 11 lei...

Da, iar cea mai mare este de

5000 lei. Am auzit că guvernul intenționează să le ridice la 15000 lei. Chiar și așa sunt atât de mici, incât se vede de la o poștă că se urmărește o diversiune electorală și mă îndoiesc să aibă efectul scontat.

Care este nivelul de pregătire al fermierilor?

Fermierul german are o pregătire extraordinară. El trebuie să aibă cunoștințe solide și de agricultură și de zootehnie, și de mecanizare și de informatică. Toți lucrează pe calculatoare. Școlile sunt organizate astfel încât să furnizeze toate cunoștințele necesare. La fabrica de tractoare am primit explicații până la ultimul surub de la un țăran, nu de la un inginer sau maistru.

Dar v-ați întors acasă și aici altele sunt problemele. Spuneți-ne ceva despre nou-înființată convenție sindicală.

Am convenit împreună cu alte federări să ne unim forțele într-o convenție, pentru a ne concentra acțiunile.

Ar fi un corespondent al marilor confederații sindicale din industrie?

Ceva pe aprobe. Această convenție nu are personalitate juridică, este apartinică și nici nu se va transforma în partid.

Care este denumirea ei exactă?

Convenția Națională a Federațiilor Sindicale din Agricultură. Din ea fac parte 7 formațiuni sindicale și Asociația studenților agro-nomi. Celul principal este, după cum am spus, concentrarea acționilor în vederea determinării guvernului de a trece mai grabnic la reforme.

Când ați vorbit mai devreme despre forma de cooperare din Bavaria și am amintit de zestre noastre în acest sens. Mă gândesc la Ion Mihalache și cel mai vestit economist ai cooperativelor de la noi - Madgearu, Mladenatz și Răducanu. N-ar fi cazul să redescidem acest dosar?

Programul de perspectivă al PROPACT-ului are prevăzut două etape. Prima - redobândirea pământului, furat de statul comunist, a doua - crearea cadrului legislativ în vederea încurajării asocierilor familiale sau de arendă. Si mie mi se pare că aceasta din urmă este cea mai bună la noi pentru că ea a fost experimentată la Topoloveni de Ion Mihalache.

Aici n-ar trebui să vină statul în sprijin? Un program de investiții în utilaje, credite agricole...?

Creditele se dau numai la agricultura de stat, iar dobânzile cerute de bânci sunt imposibil de achitat de către micul proprietar. În ce privește ajutoarele din străinătate, vă pot da doar un exemplu. Au venit din SUA o cantitate de proteine cu precizarea că acestea să fie date particularilor. Niciodată nu a ajuns la particulari din 20000 t.

Care sunt relațiile dvs. cu Puterea? Ce ați reușit să obțineți până acum?

De un an de când ne-am înființat am atras atenția factorilor abilități ai puterii că jaful din CAP-uri întrece cu mult pe acela al flotei. Până acum nimenei nu a mers pe urmele acestui jaf. De altfel, cei care au jefuit CAP-urile sunt tocmai cei care conduc asociațiile născute pe ruinele lor. Iar aceste asociații sunt constituite ilegal, pentru că este o lege a asocierii care spune că nu poate exista o asociație dacă nu există un protocol scris între comisia de licitație a CAP-ului și noul patron care ia în primire bunurile acestuia. De fapt, felul în care este redactată Legea 18 permite matrapazlăcurile de acum. Această lege a limitat drepturile la reconstruire a averilor la 10 ha, iar pe de altă parte prevede maximum de proprietate la 100 ha. Dar cine are forță să cumpere 100 ha. Numai foști demnitari. Numai ei dispun de sume mari.

Si nu ați primit nici un răspuns la demersurile dv. pe lângă comisiile parlamentare?

La aproape toate memorile noastre ni s-a dat dreptate, dar măsuri (legislative) nu s-au luat. La fel și ministerale. Ne-au răspuns că cele semnalate sunt adevărate, dar n-au luat nici o măsură de stopare a jafului. De aceea eu cred că ieșirea din criză este numai pe cale politică. La guvernanță trebuie să vină altă forță politică cu voință de a tăia răul din rădăcină, iar aceasta nu întrevăd a fi alta decât Convenția Democratică. De altfel, la viitoarele alegeri vom sprijini această grupare de partide, ea având programul cel mai serios și cel mai realist.

Care este strategia dumneavoastră de vîltor?

Căutăm să-i convingem pe proprietarii de pământ că rezolvarea problemelor lor va veni de la impunerea la viitoarele alegeri a Convenției Democratiei.

Ce face PROPACT-ul pentru cetățenii care au sentimente judecătoare și care îl repun în drepturi, dar acestea nu sunt respectate?

Le acordăm asistență juridică arătându-le care sunt chile de atac sănătoșă la epuizarea tuturor formelor legale, urmând ca după aceea să se adreseze organismelor Consiliului European. Avem deja model de adresare.

Cred că se mai poate face ceva pe această cale?

Da. Să este foarte important pentru că mulți nu știu că o sentimentă judecătoarească este valabilă numai trei ani. De aceea trebuie ca oamenii să lese să treacă termenul de prescriere și să reclame la toate forurile.

Bine, dar nu oamenii sunt vinevoați că nu li se respectă drepturile.

Ei trebuie să și le apere. E o datorie. Bineînțeles pe calea legii.

A consensat
Dan BĂNICA

Mitocanii

"Toată pasarea pre limba ei pierd"

Multe i-au fost date românilui să indură de la 6 martie 1945 și până în zilele noastre. Este drept însă că din ziua în care Vlaicu a instalat guvernul Petru Groza și până la 22 decembrie 1989, adică aproape 45 de ani, cei de la cămașă tărăii au instalat la început datorită baionetelor Armatei Roșii, sarcina fiind preluată pe parcurs de aparatul de teroare și represiune în care se adunau securiști, milițieni și activiști.

Timp de aproape două decenii crimale, torturile, bătăile, înjurările, infometarea, spionajul aveau loc în dosarul zidurilor sediilor de securitate. În baciurile secțiilor de milăie, în lagările de muncă forțată iar activiștii răspândiți în serviciile de cadre constituie după modelul sovietic să "delectau" cu presiuni morale. Ridicat de la statutul de nimeni la "lucrătorul" care întocmea, completa și răsfoia dosarele personale, deseori provenind din lumpen-proletariat, găsea o plăcere sadică spre a te chema pentru completări în perioade în care se vorbea intența de reduceri de personal. Concretația te privea bănuitor, fiind păzit la spate de portretul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin și după bătaia vantului, al Anei Pauker sau numai al lui Gheorghiu Dej iar pe un fond roșu se înșirau literele negre ale formulei "Cadrelle hotărășă tot - I. V. Stalin", deși satrapul de la Kremlin se referea prin aceasta la cadrele de conducere.

Minunea de la sfârșitul lunii decembrie a anului 1989 a ținut doar câteva zile, aşa cum se cunosc în generă oricarei minuni. Întrați pentru scurtă vreme în găuri de șarpe, amintindu-și de vechea zicală "să te ferești de foc, de apă și de furia poporului", după ce au văzut la televizor că noii potențăi sunt toti cei de ieri, cu două excepții eliminate pentru incomoditate și succesiune, securiști, milițieni și activiști au revenit în avansenă. Să odată cu ei au năvălit din toate părțile, nedoați cu bun simț, scoliți în clasele obrăzniciei, confundând injuria cu polemică, logoreea cu talentul și mahalașmul cu publicistica, mitocanii.

Acei care din profesionalism sau din pură curiozitate parcurg paginile săptămânalului "România Mare" și în special rubricile semnate direct sau cu străvezii pseudonime de Cornelius Vadim Tudor, au în față lor texte dintr-un adevarat tratat de mitocanie, scris în serial de una din cele mai competente pene.

Lui Vadim Tudor nu îl plac multe și mulți. Mai întâi nu-l place pe Regele Mihai, pe care îl împreștează cu tot soiul de invective și inventii, acestea din urmă, dacă nu ar fi excese mitocănii, ar fi putut sănătă chiar răsuș. Lipsite de o elementară urbanitate, rămân deficitare și celei mai elementare logici. Suveranul însuși observă că pe de o parte este învinut că a părăsit țara ducând cu El un vagoh înțocat cu aur, iar pe de altă parte că dorește să se întoarcă în țară ca să asigure zestreaza a cinci fete sărare. Dar ce mai contează logica atunci când bunul sămî este total înlocuit cu reaua credință!

Am în față două numere diferite din publicația scoasă de senatorul ales ca atare dar și președinte al

partidului omomim România Mare, de vineri 13 mai, celălalt din 22 iulie. Iată, extase, căteva din epitetele asternute pe hârtia condamnată să suporte orice, cu pană înmuiață în veninul ales de un prozator și versificator nerealizat:

găinar, paranoic, borfaș, jagardea, putregai răbufnit, patăchină, slăină cu barbă, broscă-porc, harpie bătrână, biblică bosniacă, aschimodie, căpiat,

versificator nerealizat:

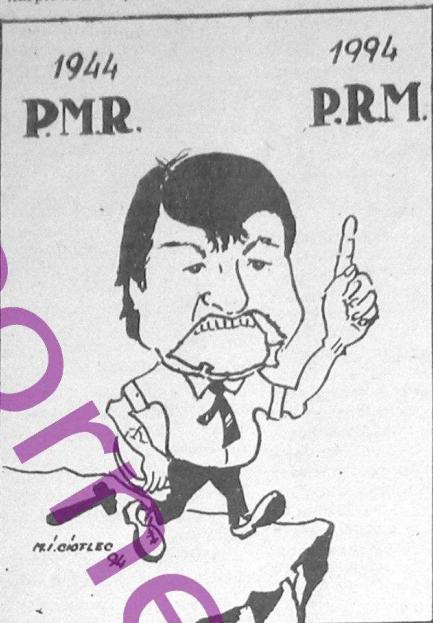
lucrări de interes, dar s-a pierdut într-un domeniu străin și scrisului și medicinii, acela al trasării linioilor politice. Cu un an înaintea evenimentelor din 1989 tipărise o propunere proprie de constituție. Trecând peste antimonarhismul său visceral, peste naivitate corporatiste și exclusivism, tot omul are dreptul să-și dea cu părerea. După decembrie 1989 î-am citit rânduri de proslăvire a Vrei Românești și fi să vad semnătura în România Mare. Fără îndoială, doctorul Pădeanu nu este un mitocan. Ce ar fi fost însă dacă în loc de a-l face în mod scris și repetat pe episcopul Tokes "cap pătrat" putea folosi în combate, argumente, mai ales că indiferent de opinii personale, Laszlo Tokes nu este nici Albert de Mare și nici Thomas d'Aquino?

Cu totul altfel se prezintă tot în rândurile României mari, senatorul PDSR de Constanța, Gheorghe Dumitrescu, cel care se tot zhâze să sărăpareazul de la conferință universitar la profesor plin. Titlul articoului "Daniela Crăsnaru, această Olga Bancic a vietii politice românești" arată că dumnealui nici nu prea știe cine și cum a fost Olga Bancic, sau, ceea ce este mai grav, nu înțelege cine și cum este Daniela Crăsnaru. Pentru edificarea cititorului, abținându-mă de la comentarii, voi reda doar căteva din expresiile și epitetele folosite de autor, personaj care nici măcar pitoresc nu a reușit să devină:

"domnul Emil Constantinescu, cu domiciliu când intr-un balcon, cind la etajul 8, unde cără apă cu ciuril"; "domnul Coposu acest Nicolae Ceaușescu al Convenției Democratische". Neomitând să o facă pe Daniela Crăsnaru "găscă" își încheie textul ce se vrea, - văi, polemic, - referindu-se la Doina Cornea în termeni exact următori: "o scufită roșie de la Cluj, pe care și lupul-i a fost greată s-o mânâncă". și când mă gândesc la aceea că Gheorghe Dumitrescu, cadru universitar, este parlamentar român cum au fost profesorii Nicolae Iorga, Mircea Vulcănescu, Dr. Constantin Angelescu, Mircea Djuvara, Ion Inculeț, Ioan Nistor, Gheorghe Brătianu, Istrate Micescu, Victor Papacostea, Tiberius Brădiceanu, Dimitrie Gusti și mulți, mulți alții, de valoare națională și internațională.

Să ne mirăm? Nu, doar să ne întristăm, mai ales că în ciuda unor falsificări și abuzuri, de altfel inutile, actualul parlament, guvern și președinte român reflectă voința alegătorului buimăciț din 1990 dar și din 1992. Iar în urmă în care Adrian Năstase, președintele Camerei Deputaților și lider al partidului de guvernământ își face în mod public "nemernici" pe ziaristi care l-au criticat, în care însuși președintele tării proferează în mod public la adresa unor ziaristi expresii precum "măi animalul" sau "ticălos" și taxează opozitia drept "hienă", în care partea duhovnicească e reprezentată prin senatorul stareț de mănăstire Tată, confundă aghiaza cu țuica de Văleni, de ce n-ar încăpea și Vadimii și Dumitrașii, cu partidele și cu mitocaniile lor cu tot?

Constantin MAREŞ

bezmetic, nenorocit, ploșniță tigănească, dulău, paparudă. Alte numere, alte lecturi și lista ar putea continua tot așa, variatii pe tema mitocăniei.

Ceea ce este de mirare nu este faptul în sine, personajul și publicația-partid sau partidul-publicație ce le conduce, dar faptul că lăsurile, date nu sunt aprobate, sunt pur și simplu acceptate, făcând parte dintr-o normalitate a anomalului, precum gândacii și şobolanii. Dacă unii spun cu indiferență "ce să-i faci, Dom 'le astă e Vadim", alții merg până acolo încât exclamă: "da bine și ia la bălăcăreală pe mulți!"

În anul 1987 apărea în editura NORD înființată în Danemarca de autenticul disident Victor Frunză, o carte scrisă cu nerv și cîtătă cu interes: "Jurnal de lagăr liber" semnată Cornelius Florea, pseudonimul doctorului Dumitru Pădeanu stabilit în Canada. Dotat cu talent, promitea să dea tiparului și alte

"TĂRANSKII IAZIK"

Obstinația cu care mancăruii de la Chișinău se încăpătănează să încujoze basarabenii ideea că ei vorbesc o altă limbă decât cea română, o limbă "moldavă" sau "moldavașă", nu e, cum s-ar putea crede la o privire superficială, doar plata păcurii sperante de la Moscova, ci ea țintește mult mai profund.

Ridicând la rang de "limbă oficială" sau "națională" un grai oarecare, vorbitorii săi vor avea de întămpinat un handicap insurmontabil: insuficiența materialului lexical de a acoperi absolut toate noțiunile existente în viața unui popor.

Intr-adevăr, un grai oarecare, de-a fi el că de pitoresc și de savuros, nu poate nici concura nici suplini limba comună și cu atât mai puțin limba literară și pe cea științifică, artistică, tehnică, pedagogică etc. Iar graiul moldovenesc, savuros și pitoresc într-adevăr nu face excepție. Generații întregi de scriitori, înțepând cu pre-

modernii și terminând cu interbelicii, au "turnat" în scrierile lor "limba veche și înțeleaptă" a întregului popor românesc, modelul desăvârșit fiind Mihai Eminescu, în a căruia operă "moldovenismele" dețin o pondere extrem de neînsemnată.

Prin urmare, ce va face dascălul de la catedra când va constata că "graiul" lui, devenit limbă oficială, nu are cuvântul necesar pentru cutare noțiune? Ce va face ingerul când va traduce prospectul unei mașini și, evident, nu va găsi termenul potrivit? Ce va face filozoful când, în prelegerea sa, nu va afla echivalentul lingvistic corespondător?

Simplu: vor împrumuta de fiecare dată termenii respectivi din "frumoasa și bogată limbă rusă"!

Și cum fondul vechi, autohton, se permitează rapid, și cum limbiile moderne se insinuăză și mai rapid, e ușor de anticipat că în numai cățiva

ani "limba moldovenească" va deveni un conglomerat româno-rus, monstruos și ininteligibil, care va demonstra că Prutul separă, într-adevăr, două popoare "vecine și prietene" și nimic mai mult (așa cum a și declarat de altfel, un pseudo-ambasador).

Și înțeputul, iată, se petrece sub ochii noștri: puterea politică legiferă constituțională aberantă, instituțiile culturale sunt silite să elimină definitiv din limbajul lor cuvintele "român" și "Basarabia", pe străzi, în autobuze, în magazine, în hoteluri, în săliile de spectacole, absolut peste tot se vorbește numai rusește, la radio și la televiziune sunt înflătrăți redactorii și crainici care și-au format pronunția literară și sunt preferați altui cu vădit accent rusesc, emisiunile ca atare sunt discutate în rusește, și totul acoperit de o altă gogorojă mărsăvă: limba moldovenească și limba oficială iar limba rusă și limba de comunicare (!?)

Așadar, limba moldovenească și un fel de etalon păstrat sub clopot de

stică, precum unitățile de măsură la Paris: nimene și nimic n-o clintestă de la locul ei, nici măcar n-o vorbește cineva!

În schimb, limba rusă e pusă cu generozitate la dispoziția tuturor: folosito-o căd doriti, dragii noștri "majoritari" moldoveni, noi nu ne supărăm!

Dar, cinismul și nerușinarea rusească nu au limite: ex-plantând tocmai neajunsurile menționate la înțeput - de insuficiență acoperire a tuturor noțiunilor -, rusofonii au poreclit-o cu dispreț tăranșkii iazik "limbă tărănească", aptă, aşadar numai pentru cei ce dau cu sapa și păsunează oile. Păturile orășenești, "aristocrația" roșie au nevoie de o limbă "elevată" și aceea nu poate fi decât rusă!

Iată, dar, într-adevărul scop al căpetenilor din mica gubernie cu capitala la Chișinău...

Prof. I. CĂLNICĂU

Sf. Martir Matei și Salomeea

Jar când era Iisus de 12 ani, s-a suiat la Ierusalim de sărbătoarea Paștelor, iar la întoarcere, Maica săzit în Templu ascultând și întrebând pe învățătorii Legii, toti mirându-se de înțele-

ocineea Copilului Iisus. (Luca 2,42.) Acesta este episodul ce rodește în gândirea copiilor educați în credința ortodoxă străbună. La vîrstă de 12 ani, copiii manifestă o mare sete de cunoaștere, de afare și adevărului, de înțelucitoare-morală. El rețin sfaturile și învățările succinte, bine formulate, frumos rostite, bine plasate în centrul lor de interes. Îndeosebi exemplul personal devine reper de gândire și comportament. Iar expunerile din Biblie, făcute cu tact și metodă, îi cucerește pe copii instituindu-se în repere cu mare durabilitate în memorie și cu profundă adâncime în mișcările lor susținute. El se conectează ușor și cu interes când li se vorbește de copilaria lui Iisus. În acest context, copiii poporului nostru au fericirea de a cunoaște un model de ascultare până la jertfa supremă în urma pe Hristos. Acest model este copilul Matei, cel mai mic fiu al Sfântului Voievod român Constantin Brâncoveanu-Ocrotitorul și Patronul istoriei Bisericii "Domnița Bălașă", copil care a fost nevoie ca mai întâi să asiste cu plăsnet de groază la decapitarea celor trei frați ai săi mai mari. Totul se petrecerea în ziua de 15 august a anului 1714. În fața unei adunări alcătuite din curtea otomană în frunte cu sultanul, în prezența reprezentanților marilor imperii creștini din Europa, se afla o arenă ce avea în mijloc un trunchi de execuție flancat de gealați cu iataganele pregătite pentru ucidere. Acolo a fost adus din inchisorile otomane slăvitul Domn al Țării Românești, în lanțuri pe care abia le tăra după el, istovit de rânilor schingiuiriilor, flămând, înzdrențe de osândit, iar în jurul său, cei patru fi

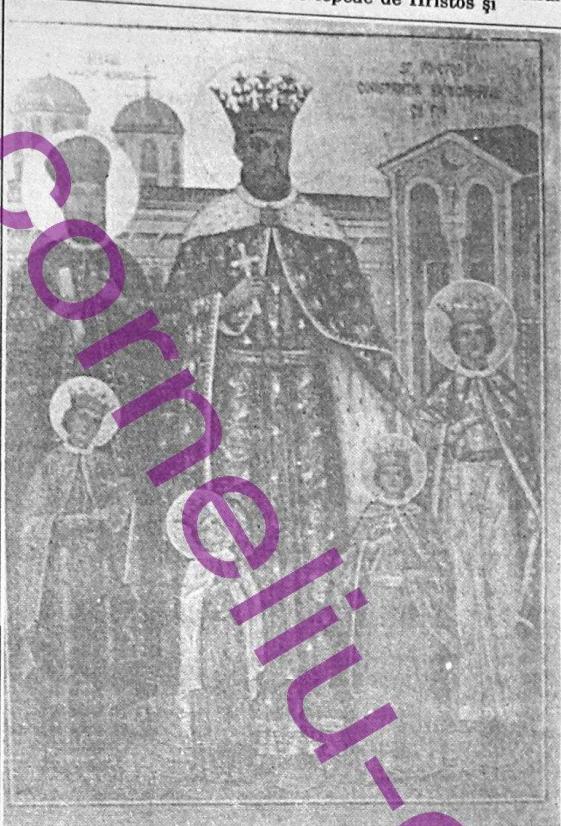
aduși ca "miei spre înjunghiere". Era ziua de naștere a Domnului Constantin Brâncoveanu, era ziua onomastică a Doamnei Marica, soția Voievodului, prezentă la atrocitate. Sultanul, în auzul întregii adunări, o singură condiție a pus Voievodului creștin ca să-și salveze viața sa și a familiei ale: să se lepede de Hristos și

să se închine lui Alah. Însă Domnitorul, împreună cu familia sa, a refuzat să-l părăsească la Hristos. Așa a ajuns copilul Matei, chip de inger frumos, curat, nevinovat, ca să-și vadă frații decapitați pe rând, capetele lor sângerânde rostogolindu-se de pe trunchi, unul peste altul. Când a venit rândul lui Matei

și gealați s-au îndreptat spre el în acea clipă copilul s-a smucit și s-a repezit ascunzându-se la pieptul mamei sale rugând-o să îl salveze de la moarte. Dar gealați s-au năpustit și l-au smuls pe copil din brațele acesteia, l-au pus cu capul pe trunchi și l-au tăiat în timp ce bâtrânuță tată, cu ochii la cer, rostea fiului: "Taci și mori în legea ta. Că tu ceru-ii căpăta". Așa s-a înăltat la cer copilul jertfit pentru credința lui Hristos. Așa a primit, copilul Matei, mucenicia pentru izbăvirea tuturor copiilor neamului, pentru slava Bisericii noastre, pentru gloria întregii Ortodoxii, care își slăvea sprânjitorul, pe blândul Domn creștin, tatăl lui Matei. Așa s-a stins un copil martir pentru veșnicia creștinății.

Lăsați copii să vină la Mine", spunea Mântuitorul în misiunea Sa pe pământ. Așa a plecat la ceruri copilul curat ca roua dimineții, iubit ca parfumul florilor, îmbrățișat ca lumina soarelui, inspirat ca Magii de la Răsărit. Demn de luat ca pildă mucenicia copilului Matei și nu faptă Salomeea care a ascultat de cumpălitul îndemn al mamei ei Irodiada și a cerut lui Irod să i se dea pe tipsie capul Sfântului Ioan Botezătorul. Zguduitoare comparatie! Matei - Salomeea. Cugetăți mult la ea și "slăviți pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, căci amându sunt ale lui Dumnezeu" (1 Cor. 7,20).

Preot iconom stavrofor Pavel ZUZU

Morală creștină și munca

Ideologia comunistă, bazată pe ura dintre oameni și clase, pe demagogia egalitară, a reușit în bună măsură, să intumece mintile sufletelor, care s-au îndepărtat de virtuțile ce fundamentează morală creștină. Una din cele mai nocive consecințe a celor peste 70 de ani de intuneric bolșevic, îl constituie îndepărtarea unei mari categorii de oameni de conceptul că "nu locul sau slujba sfîntește pe om, ci omul sfîntește locul și ocupația". În timp, regimul totalitar, a creat în mod artificial o separare a diferitelor categorii de activități. Învățăatura creștină consideră fiecare muncă drept morabilă, în măsură în care este cinstită și respectată societății. Este dureros să constați că această situație continuă și astăzi, chiar cu un puternic criptocomunism. Parazitismul din ce în ce mai mult un caracter mafiot, - se exprinde o faună întreagă, începând de jos și în vîrful piramidei puterii. În țara comunismului, ei pot fi grupați în: paraziți politici: guvernare intreagă și miniștri, care folosesc puterul statului pentru a se imbogăți ei și pe lor; armata de slujbași care susțin monopolul, care trăiesc pe spinarea celor ce producă, pe care îi impiedică să devină tâlhari de toate soiurile, escroci etc.;

paraziții sexuali: prostituatele, femeile întreținute, "peștii", negustorii de carne vie; patronii fără suflet, care prin salarii de mizerie văguiesc pe cei săraci, pe copii și pe alții nevoiași; paraziții muncitorii, care există ca reminiscențe ale mentalității totalitare, printre aceștia cei mai periculoși sunt spărgătorii de greve, cei fideli patronilor, delatorii, cei care fură timpul sau produsele pe care le realizează, defectează mașinile sau risipesc materiale prime. Împotriva acestui flagel, societatea poate lupta prin combaterea căilor prin care paraziții ajuns la victimile lor: lipsa de cultură, mizeria, patimile și păcatul. O mare răspundere revine celor care guvernează, care au datoria morală de-a ușura greutățile, de a gospodări în interesul societății valorile materiale și nu în scopuri propagandistice și populiste, de a restabili credința în oameni, că numai prin muncă cinstită putem ieși din marasmul săraciei actuale materiale și morale. Este momentul să luăm o atitudine fermă contra acelora pe care îi auzim tot mai des în ultimul timp: "era mai bine pe vremea comuniștilor, că s-a construit, nu erau someri, nu era scumpetea de azi etc.". Acești simbriași ai răului, a învrăjbirii și ai urii trec cu vederea că realizările regimului totalitar s-au făcut sub teroare, umilință foame și mizerie moală de noi

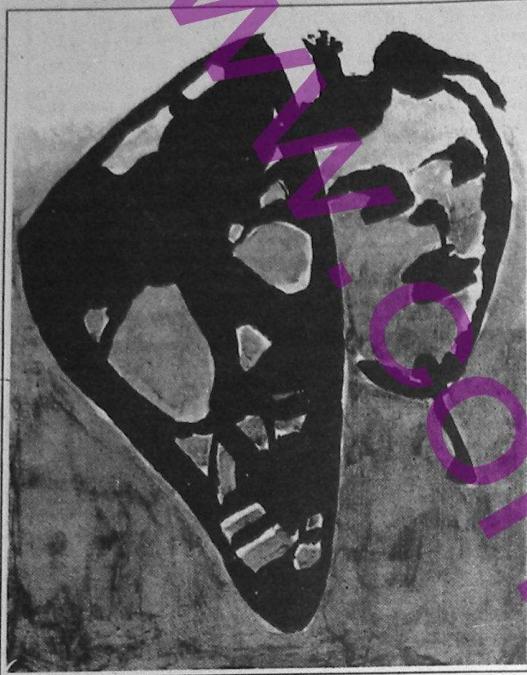
cei infometăți "șobolanii cozilor" cum am fost numiți de conducătorii de atunci. Pentru a ieși din această situație înjositoare este de asemenea necesar ca să restabilim încrederea dintre cele două categorii de muncitori: muncitorii manuali și intelectuali. Muncitorii manuali trebuie să recunoască că tot ce se construiește și realizează, a trebuit mai întâi inventat și proiectat, iar apoi perfecționat. MORALA CREȘTINĂ ne cere să dăm muncitorului cu brațele plăte cuvenită ostenele sale, dar este moral să dăm respectul și recunoașterea noastră celor care contribuie la prosperitatea omului și cu mintea, jertfindu-și mărinimoși sângele inimii. Credința creștină ne învață să privim societatea ca pe o mare familie muncitoarească, în care predomină adevărății muncitorii atât cu brațele cât și cu mintea, uniti în realizarea singurului cel creștinesc: fericirea și buna stare dintre oameni. Pentru aceasta cu toții trebuie să fim convinși că munca nu este o pierdere de vreme, ci un sever comandament moral de purificare și înfrumusețare a vieții. Într-o societate bine structurată și educată în spiritul moralei creștine un rol important revine religiei. Religia este principalul izvor de civilizație care propovăduiește frăția, înnobilează și alungă din inimi ură, ne învață iubirea aproapelui. Aplicând în întreaga noastră viață preceptele moralei creștine, vom contribui prin muncă la prosperitatea societății în frățeală și sfântă armonie cu spada ostașului și mintea cugetătorului.

Valentin V. CLEA
Cercul de studii PNCD

Dreptatea 11

Carnet plastic

Portret II - o manifestare artistică de rezonanță în pictura și sculptura română contemporană

Galeria de Artă "Galla", desii somptuoasă și situată în centrul Capitalei, este mai puțin cunoscută și frecventată de public. În schimb, datorită eleganței și dimensiunilor încăpătoare ale compartimentelor

sale, este preferată de artiști care tind să-și organizeze expoziții personale reprezentative pentru o perioadă mai mare de timp sau chiar retrospective. Cu atât mai mult, această galerie oferă condiții foarte bune pentru organizarea unor expoziții de grup, care adună la un loc un număr mai mare de artiști și o mai mare varietate de lucrări, mai ales de concepții, vizuini, modalități plastice. Este și cazul expoziției PORTRET II, organizată de Teodor Moraru și în care expun pașiprezecete artiști plastici. Expozițiile de grup oferă vizitatorilor informații și dovezi concludente privind evoluția și nivelul actual al artelor plastice în toate sale și cătăvina dintre compartimentele sale. În același timp, ele oferă creatorilor posibilitatea de a fi prezenți sistematic, în sfera manifestărilor plastice, expozițiile personale organizându-se la intervale mai mari de timp: doi-cinci ani, uneori, chiar mai mult.

PORTRET II - titlul depășește sfera strictă (denotațivă) a cuvântului - grupează lucrările din pictură-grafică și sculptură, majoritatea cu vădite însemne moderne, în care tehnicele de esență abstractă își spun cuvântul. În general portretele prezente în lucrările de pictură sau grafică sunt alcătuite din linii viguroase și structuri geometrice suagerăse care se organizează în forme care mai mult sugerează ideea de om (Cristina Nedelea, Otilia Bors, Nistor Colta, Rodica Lemnaru și alții) decât îl reprezintă, de parcă ar fi vorba mai mult de măști sau armuri care protejează omul, dar și ascund fața și formele... În majoritatea lor, accentul cade pe mișcare (dinamism), pe compozitie (mai multe capete și perchi de ochi, joc în doi, alte elemente introduse în cadru) și în special pe

cromatică. În ansamblu, aceste picturi impresionează prin decorativism, monumentalitate, forță de sugerare, ingeniozitate compozițională, culori și joc de lumini. Există și portrete mai apropiate de tradiție. Am în vedere căteva din tablourile semnate de Wanda Sachele-Vislănièrescu, Mircea Cătusan, Teodor Moraru, Mirela Muntenescu. Soluții originale și cu efecte plastice deosebite în încercarea de a sincroniza tradiția cu inovația descoperim în două din portretele reprezentând femei tinere și frumoase care visează într-un univers viu colorat (pete și puncte de culoare), semnate de Silvia Radu. Colajul în variante și modalități inspirate - reprezintă nota dominantă în lucrările semnate de Petru Lucaci. În aceste explozii de linii frânte, tehnici și culori, unele amintind de plămădirile primordiale sau de drame existențiale, Alexandru Chira, prin noblețea și precizia linilor și a formelor perfect geometrice (și simetrice!), prin coloritul delicat cu subtile treceri de la tonalitate la alta reprezentă o veritabilă oază de liniste și echilibru.

Lucrările de sculptură, ingenios puse în valoare în spații largi și luminosă, rețin, în aceeași măsură, privirile vizitatorilor, deși sunt mai puține ca număr. Sună prezenți, prin lucrări semnificative, caracterizante, Mihai Bucule - mare iubitor și profund cunoșător al artei antice greco-latine, care expune, culcat pe un pat de tinere ramuri cu frunze ofilite, un portret (cap) de zeitate, aproape lipsit de urmele distructive ale timpului. Gheorghe Iliescu - Călinești (prezent, cu căteva luni în urmă, cu o expoziție personală monumentală) expune căteva dintre păsările sale "malestre", iar Constantin Popovici, un împătimit al lemnului, pe care-l coplește cu dragoste, urmându-i îndemnurile formelor și ale fibrelor. Artistul se slujește de bardă, daltă, ferăstrău, uneori de culoare, pe care oazăză în brațe largi, foarte rar de materiale abrazive, șlefuitul și lustruțul nu îl prea interesează.

M. AUGUSTIN

○ pălărie pierdută

Cu obloane trase și lacăte grele pe uși, teatrele "hibernează" în arșița dogorătoare a fiecărei veri. Pustii, fără eroi și aplauze, se apleacă asupra lor însele cautează sub acoperișurile închise sulful artei ce le animă. Dincolo de o clădire funcțională, cu cabine, ateliere și alte facilități pentru felurite activități prozaice dar atât de necesare realizării spectacolelor, teatrul înseamnă, sau ar trebui să însemne, mult mai mult. Este un lăcaș care adăpostește acte de creație și oricât de materialiști am fi devenit peste noaptea, comunitar, și fi cel puțin trist, dacă nu gresit să perseverăm în credință că spiritul nu lasă urme. Cum să nu sună său lacrima de pe chipul unui actor se prelungă pe fiecare imbinare a zidurilor, sau că bucuria altuia se multiplică în orice ornamente?

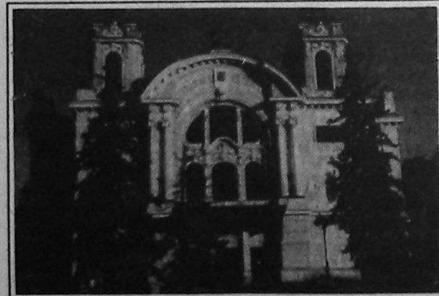
Cu ani în urmă, cineva, nu spus cine, persoană însemnată, a hotărât demolare imensei pălării sub care se adăpostea Teatrul Național din Capitală și înăltarea actualei construcții, inspirată după Metropolitanul din New York. Atunci, Naționalul bucureștean renunță la o imagine emblematică, ce sugeră printr-o arhitectură modernă, specifică secolului douăzeci, personalitatea directorioare a teatrului românesc, al căruia nume îl și poartă – Ion Luca Caragiale. Se pierdea nu numai o

pălărie ci și o trăsătură definitorie, acea trimitere directă care identifică clădirea cu acut teatral.

Ar fi nedrept însă să nu recunoaștem monumentalitatea celei de acum, să nu apreciem spațiile generoase pe care îi oferă atât teatrului cât și artei plastice sau altor manifestări.

Aceste rânduri nu își propun deci să readucă înapoi pălăria de altădată ci să o amintescă, gândind la teatrele din țară care au nevoie de clădiri noi, ce am vrea să le vedem ridicându-se cu iubire și înțelegeri pentru destinația lor specială, nu doar simple aglomerări anodine din beton și sticlă, cum este cea de la Ploiești, de exemplu. Poate că la Sibiu, într-un loc numit chiar "Piata Teatrului", va dispărea căsuța joasă cu zugrăveala scorjoră pe pereti și un fel de coloane meschine, iar locul să va fi luat de o adeverată instituție culturală, inspiratoare pentru creatori și ademenitoare pentru public, care să îmbie la implicare în acul artistic și totodată să transmită un esențial sentiment de respect și încredere.

Desigur, nu este o pledoarie pentru refacerea la stilul impunător-grațios al secolului trecut, dar splendoarea de atunci se cere continuă într-o concepție modernă, care să le individualizeze și în care teatru să respire liber atmosferă proprie lui. Nu cred că imaginația arhitectilor contemporani nu poate construi lăcașe din marmură replicilor ori transparente de sticlă a trecerii clipei de vis când teatru se fmbogățește cu fiecare rol, cu fiecare gest. Am convingerem că și aici poți surprinde, precum la Arad, în stațiunile trecută, o soaptă stinsă, împlinită cu tânguirea Mureșului deplangând distanța dintre spectacolele slave și renumele de cel mai frumos teatru din țară, sau la Cluj armonia formelor împlinindu-se cu replici din toate vîrstele artei dramatice.

Teatrul Național din Cluj

Anca ROTESCU

Din nou, despre pronunțarea unor nume proprii

Voi începe prin a vorbi despre un caz concret, și anume despre numele de familie al doamnei ELENA OLARIU, de la M. Ap. N. Încă de pe vremea când domnia-sa era doar căpitan (adică până pe la mijlocul anului trecut), le-am atras atenția celor de la TVR (inclusiv lui Benone NEAGOE, de la emisiunea PRO PATRIA), că-i pronunță gresit numele, cu accent pe "I", în loc de OLARIU, cu accent pe "A". La rândul său, d-l profesor George MIREA (care realizează atunci emisiunea PO-VESTEAE VORBEI) m-a cîitat două săptămâni la rînd, declarându-se întru totul de acord (logic,nici nu se putea altfel!). Degeaba însă: noi am zis, noi am avut! Așa se face că, deși doamna E. OLARIU a devenit într-o timp mai mult, pronunțarea numelui său continuă a se face greșit. (Oare și domnia-sa, când se recomandă, pună accentul pe "I", în loc de "A"?). La fel de greșit se pronunță în mod constant numele lui PESCARIU, un Tânăr tenismen foarte talentat, sau numele directorului vămilor, Mihai PANZARIU, care - amândouă - trebuie să fie accentuate pe "A", nu pe "I"! Pentru edificarea celor care poartă sau

sunt puși în situația de a pronunța nume de genul celor menționate mai sus, voi face cuvenitele precizări.

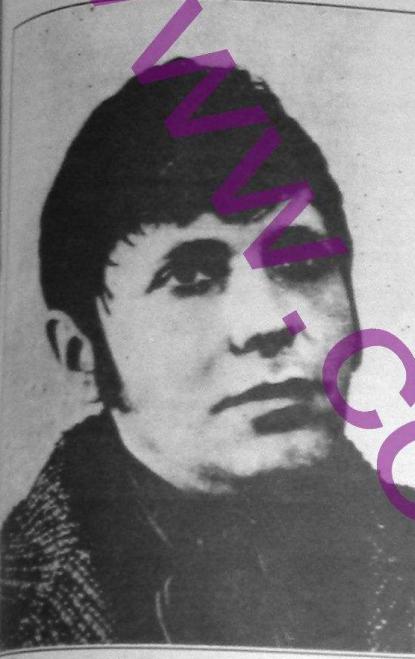
Sunt două feluri de nume proprii terminată în -IU: cele de origine greacă (Vasiliu, Demetriu, Constantin, Măliniu etc., unde accentul cade pe ultimul "I") și cele autotone (Olariu, Pescariu, Pănzaru, Păcurariu, Ciubotariu, Morariu etc., provenite din Olaru, Pescaru, Pănzaru, Păcuraru, Ciubotaru, Moraru etc., și care au căpătat terminația -IU prin pronunță regională, în Moldova și Trans-

"LIMBA NOASTRĂ-I LIMBĂ SFÂNTĂ!"

silvania)! Si cum nimeni nu pronunță OLARU, cu accent pe "U", tot așa nici OLARIU nu poate fi accentuat pe "I", ci pe "A", căci numele autotone terminate în -IU nu trebuie să facă excepție de la regulă, ci vor fi pronunțate cu accent pe "A" (ca Pușcariu, Fusariu, Boariu etc.) sau cu accent pe "E" (ca Boeriu, Coseriu, Galeriu etc.). A se vedea și poreclele a două personaje ale lui Ion CREANGĂ: Moș Chiorep CIUBOTARIUL și Moș Nichifor COȚCARIUL, care - desigur - erau pronunțate cu accent pe "I", ci cu accent pe "A"!

Prof. Gh. CONSTANTIN

Pe cine reprezintă dl Grigore Vieru? (II)

Intrabat de-a dreptul asupra reproșilor ce i s-au făcut în legătură cu apropierea sa de personale compromise în vechiul regim, dl. Vieru o scăldă astfel: "Nu mă preocup nicicând, în mod consecutiv, nici stânga, nici dreapta. suntem niște mari personalități literare și cărora scrieri să întâmpălat să fie săraci mai mult pe stânga prin regimul lor social". Câtă inocență! Vîră gura să-i răspândească nici în mîne de usturoi... politic, poetul de vînătă Bacului își exemplifică astfel ignoranță: "Cum să nu admiri oare capodopere ca Ion și Răscosla de Crețeanu, Plumbul lui Bacovia sau Horomei lui Preda, Groapa lui Eugen Ionescu sau Desculț de Zaharia Stancu și publicistica lui Geo Bogza?!".

Dacă citat renunță la performanța de propriu, ca pe niște buni meieșii și colaboracioniști, pe Rebreanu și pe Adrian Barbu, pe Bacovia și pe Zaharia Stancu. Nîște mai jos, poezile lui Păunescu sunt frumos aliniate la stilul Anei Blandiana. Așa arată și ea lipsa de "preocupare" pentru stânga și pentru dreapta! Nu e la loc decât procedeul, cunoscut ca un breas, al propagandei comuniste, care la ananghie de-a amalga mașume, pentru a permite astfel de treacere a celor deosebite. Așa cum bandiții caută să scape din curățenie, ascunzându-se în spatele ocaziei. Însă dl. Grigore Vieru nu face părăsirea stângului, insistând să se adreseze căilor deosebite: "Sunt, suntem, mari personalități scrizitoare pe dreapta, dar parcă și pe stânga și parcă și Tara-i mai în partea asta". Acum, să ne spunem despre ce fel de stânga e înțeleasă de dl. Vieru, dar și A. Toma, G. Ibrăileanu și Dumitru Popescu-Dumnezeu. E apă și-un pământ pentru cel ce înțeleag comunismul de stânga. Pe de altă parte, interlocutor nostru și-a indicat "cei trei și săi de poezie": Eminescu, Blaga, Nu ne rămâne decât să înțeleag conservatorismul, naționalismul și metafizica lor "de stânga". La rigoare, ar putea fi faimosul Ilie Bădescu, cel ce

etc. Aci coarda sa națională nu a avut o vibrație autentică. De ce însă nu spune nimic despre inclinația d-sale cooperare cu "coalitia vândătoare"? Nimic despre masivul sprijin ce a acordat renegatului Snegur și cîțiva sale, chiar atunci când era deosebită orientarea antiromânească și antidemocratică acestora, cand subsemnatul, între primii, i-a atrăgut atenția asupra pericolului? Cine din noi doi a avut dreptate? În pofta semnătorilor ce le-a primit, poetul-tribun l-a slujit destulă vreme pe președintul trădării, Snegur, fiind chiar, după cîte se aude, unul din stâlpii campaniei sale electorale. N-ar fi fost cazul să fie acum autocritic? Să și presare, cum am spus, puțină cenușă în cap? Să nu încercă să ne îmbătuțeze cu o retorică pe căt de bine sunătoare, pe atât de puțin convingătoare!

Dar să revenim la opinia vajnic antibolșevică a dlui Grigore Vieru. L-am putea contraseama și atunci când scrie următoarele: "propaganda bolșevică, nefîntrecută între toate ideologii lumii, otrăva ei strecărată ca o pușnișă în sufletul și creierul nostru a săfăt - și pe conducătorii basarabeni și populația - să-și piardă simțul orientării". Nici o indoială. Stăpânirea sovietică e vinovată de producerea statului-mariotetă "moldovenesc", de teza aberantă a unui popor și a unei limbi "moldovenesti", separate de cele românești, ca și de cele mai grele suferințe pe care le-a indurat românii dintre Prut și Nistru. Uimitor este că dl. Vieru se arată el însuși contaminat de propaganda cea "neîntrecută între toate ideologii lumii". "Otrava" acesteia i-a stricat și-i "lucrările" vădu în "suflet și creier" și-dă. Dovada - triste, pe căt de irecuzabilă dovedă! - o constituie treacerea poetului cu arme și bagaj în tabăra celor ce au fost cu puțin timp în urmă și apoi propagandei ceaușiste și reprezentă azi întunecate și agresive tendințe a menținerii trecutului totalitar. Într vorbele și faptele dumită Vieru se deschide o prăpastie. Înțorcând spatele mili-

a emis teza unui Eminescu comunist, un fel de precursor al geniului Carpaților și al academicienei de renume mondial...

Desigur, dl. Grigore Vieru are perfectă dreptate când vestește că nesăbuitele îsprăvi ale separatistilor de la Chișinău: "Legiferarea, prin Constituție, a glotonimelor limbă moldovenească și "popor moldovenesc" (mă mir cum de n-au zis "norod moldovenesc") va rămâne în istorie ca o rușine națională". Are dreptate să blameze "strădania ticăloasă de a spulbera dreptul istoric al țării" asupra Basarabiei", "falsul patriotism al coalitionei vândutoare sovinismului rus" (de unde vândută, întărit de oaste, proprietarilor sale interese de clică ce a puțin mâna pe putere), naționalistica ideologică a aceeași intunecată coaliție a unei Moldove Mari

tantilor pentru adevăr și justiție, poetul basarabean cântă, aidoma unui târcovnic zelos, în cornul funest al restaurației. Admirăția d-sale pentru bardul de la Bârca e nemărginită. Poetul de curte numărul unu al dictatorului, care i-a preamărit, cînd meniu altul, demența grandomană, și oferă, după cum ne mărturisește, "mult curaj și indemn de a scrie și credință în izbânda poeziei". Tocmai Păunescu! Infectat el însuși de morbul național-comunismului, dl. Grigore Vieru se arată revoltat de calificarea pe care pătrunzătorul Ion D. Săraru o dă, în Jurnalul unui jurnalist fără Jurnal, conacului Flacăra, scoctodind drept unul "stalinisto-fascist". E purul adevăr! Doar poetul din Chișinău crede că ar fi "un neadevăr strident, veninos chiar, credibil numai pentru copiii ce n-au ascultat nicicun din Cenacul". Il asigură că până și copiii mai mari ce i-au ascultat imposibile, "interminabilele programe" sunt perfect edificate și că n-are rost să aducă în discuție pe copiii ce... nu l-au ascultat. Iată cum își continuă dl. Vieru strâmba judecată: "Să fi fost oare mai bine venite în Țără interminabilele poeme, cu adevărăt staliniste, de tipul Lazărului de la Rusca, decât un Cenacu în care, în niste ani deloc slobozi, se rostea Doina lui Eminescu și se cântau versuri de Coșbuc, Goga, Blaga și, dacă nu mă înșel, de Radu Gyr?".

Incontestabil că nu erau "mai bine venite" poemele staliniste de tipul celei a lui Dan Desluș, Lazar de la Rusca (e greu să-i ierim, se pare, defunctului poet conversiunea anticomunistă!), însă nu mai puțin stalinist rămâne conacul lui Adrian Păunescu, fondat pe un desăntat cult al personalității, fără precedent pe aceste meleaguri ale companiarilor minorității, cult care tot de la tăcău pătat de sânge de la Kremlin moarde. Cei ce l-au urmărit (se facă înăuntru și în urmări), fie și intermitent la radio ori la tv., nu vor uita niciodată exzgustațoarea linguisă, mergând până la isterie, pe care o cultiva și care și-a venit în cel mai înalt grad mizeria și împresia morală a românilor. Orgia oamenelor nerușinante reprezentau simbolul său scop, singurul său conținut apreciabil. Versuri de Eminescu, Coșbuc, Goga, Blaga, Radu Gyr, lătrătoare care recurgă măsură, dacă precum o pulbere rezolvată grăbită de parfum pentru a reduce căderea miroslor pestișorilor și textelor apologetice. O singură asemenea poezie la foarte numeroase alte cântece, scandate, răcorite, rari slăvărmaciului și a sotilor săi eruditie, ieșel de genial și, după cîteva probabilăți, chiar "mai genial" decât Eminescu sau Blaga, drept care îl acorda neînălțat mai multă atenție. Adrian Păunescu are mai puține urezări în barbă decât produce omagiașulă adresa odiosului și a sinistrei, adresa comunismului și a monstruului său "ideal". Nu e de imaginat că dl. Vieru nu știe ceea ce stie întreaga suflare românească. Dacă, totuși, nu știe atare lucruri, e pe de-a-ntregul vină d-sale...

Dl. Grigore Vieru îi condamnă cu vehemență pe acei "zâriști, sevanii, profesori care scuipă în fântâna din care beau". Se referă la intelectualii basarabeni ce s-au orientat după masacrilă antiunionistă. Dar d-să? "Scuipă" și dl. Vieru într-o fântână și anume în ceea ce climatului democratic (mai bine zis: partid democratic), care-i îngăduie să-și rostească tiradele, să-și

desfășură, în vîzul lumii, "ostenesa poetică și socială". Deoarece e nelndoilemică înclinăția d-sale către cei pentru care democrația a fost un obiect de batjocură în "epoca de aur", cînd s-au întrecut adăugii pe tiran și-a-i glorifica toate firădelegile și pentru care alcătuiește în prezent un mijloc de ascensiune împre "cele mai înalte culmi ale progresului" personal. Dl. Vieru e un purtător al virusului ideologic, care-l-a făcut, spre a-l parafraza, să și piardă simțul orientării. Un virus nu mai puțin fatal pentru cuget decât este HIV pentru trup. Cantonaț în perimetru străini și admirători față de Eugen Barbu, Adrian Păunescu, față de, în genere, zelatorii de frunte ai ceaușismului de ieri și ai extremismului de azi, face figura unui luptător deturnat, și unu exponent al cauzei basarabene ce a pierdut legitimitatea. Basarabia, jertfa în principal a bolșevismului care a decupat-o de patria-mamă, prin fictiunea stalinistă a "independenței" sale "moldovenesti", nu poate fi reprezentată de un om care nu se desprinde de prejudiciale de sorginte comunistică, de prietenia la toată cu servitorii notorii ai totalitarismului. Cu cei ce au ilustrat, cu întunecata răvnă, stalinismul târziu al megalomaniei lui Ceaușescu, printre spectacol de paiaje, care insultă supliciul unui întreg popor. Prin opțiunea sa pe care se îndărâncează și se reafirma, dl. Vieru se reprezintă doar pe sine. E un caz tragic de derivă pe care l-am deplângă, dacă n-am avea în vedere proporția unei vinovății voluntare a personajului. Masa de noroi ce-i acoperă chipul exprimă liberul d-sale arbitru... Explicabil, izolare poetului e tot mai accentuată în lumea literară. Nu mai apare decât în publicații nu tocmai de bună reputație ale susținătorilor puterii. Se lasă purtat ca un prapure la felurile ceremoniei, dintr-ale cărora se fac legături între festivismul găunoș al regimului de dinainte de decembrie și festivismul de aceeași factură al regimului postdecembрист. Se complice și ipostaza unei păpuși a actualilor guvernări, care, din pricina lașității, oportunitismului și comunismului lor rezidual, au răsat prilejul rarăsim al reîntregirii țării. Căteva titluri sonore (academician, director al unei întreprinderi culturale-mamă) pecetează "tranziție" poetului basarabean spre o poziție, într-un fel, rentabilă... În diferent de sentimentele și de intențiiile sale, certificabile subiectiv, dl. Grigore Vieru nu se manifestă, în ora actuală, în mod obiectiv, ca un zdrobit. Locul pe care și-l-ales se află în domeniul antipatriotic al resturilor. Strânsă purtare și unu comitament pentru unirea Basarabiei cu România! Facilitarea d-sale cu neocomuniștilor nu semnifică altceva decât o răngere de mână amică între viață și căluș, ultimul fiind acuzat de cîteva săi și vedea înainte de treptă. Se va trezi care vorbăză dl. Grigore Vieru din somnul congiștei? Se va săzse care din orbirea morală ce-l încadrează a dozează adeverul de minciună, de dezvăluire de nedemnitate? Vă vor putea să îsta din mociră în căre se afundă tot mai adânc? Greu de spus. În orice caz, să ne rugăm lui Dumnezeu ca idealul Basarabiei să nu devină cea mai mult din pricina umilințelor fizice care se apucă pe o casă grișită.

Gheorghe GRIGORECU

Măsuri menite să descurajeze acțiunile organizației teroiste bască ETA

Recent, principalul ziar barcelonez, La Vanguardia, a publicat o interesație statistică privind raportul invers proporțional între frecvența atentatelor comise de organizația teroristă bască ETA și numărul victimelor.

Potrivit statisticilor din ultimii 3 ani, cel mai mare număr de atentate și acțiuni teroiste se înregistrează în luniile august, iulie și iunie, în ordine descrescătoare, dar cu toate acestea numărul victimelor este mai scăzut ca în alte luni ale anului. Explicația o constituie creșterea numerică a "campaniilor" de sabotaj comise împotriva căilor ferate și a instalațiilor turistice.

Cu toate acestea, și vara acestui an a fost fierbinte, semnalându-se destule victime. În urma atentatului comis la 27/07/94 la Madrid și soldat cu moarte unui general, ETA și-a mutat teatrul de operații pe teren propriu, în Tara Basculor. Cea mai recentă victimă este polițistul José Santara Ramoz, asasinat pe 22 august cu un glonț în spate în sediul Partidului Național Basc (PNV) din localitatea Berango. Autorul material, identificat dar nu și arestat, ar fi Martín Carrasco, membru al Comandoului Vizcaya, cu 30 de atentate și 6 victime la activ.

Înmulțirea atentatelor teroiste și înăsprirea polemică privind refacerea socială a foștilor teroriști eliberați înainte de termen au avut drept rezultat anunțarea convocării pe 14 sau 15 septembrie a pactului antiterorist de la Madrid.

Căutând să apere politica guvernului, Secretara de Stat în probleme de Justiție, Teresa Fernández de la Vega, a afirmat că refacerea în societate a foștilor teroriști este măsura care aduce cele mai mari prejudicii cauzei terorismului. De asemenea, Procuratura Tribunalului Național a solicitat Administrației Penitenciarelor și Poliției lista teroristilor eliberați și date privind locul de muncă pentru a le reține o parte din salarii în vederea achitării "răspunderii cetățenesti" ce le revine, calculată la circa un miliard de pesete. Partidul popular nu a rămas dator, declarând că "este foarte ieftin să omori în Spania".

Pe planul luptei concrete s-a anunțat pe 25/8/94 punerea în stare de arest condiționat a ziaristului José Rei, șeful echipei de documentare a ziarului basc "Egin". Legătura sa cu

terorismul a fost dovedită de expertiza caligrafică a documentelor găsite la șeful terorist Carlos Almorzaga, arestat în august 1993 la Paris și pe care apărău însemnări făcute de mâna ziaristului arestat. Ziarul "Egin" a fost bănuit în numeroase rânduri de simpatici proteroristi ceea ce a dus la perchezitionarea sediului său anul trecut.

Dar se pare că totuși cele mai spectaculoase rezultate în combaterea terorismului sunt repartuite în străinătate, în cadrul cooperării interstaționale. Guvernul Republicii Uruguay, țară cu o colonie bască de 100 000 persoane și care acordă în mod tradițional un refugiu pentru membrii ETA urmăriți în Spania și în Europa, a hotărât extrădarea a trei teroriști. Această măsură a dus la grave tulburări ale ordinii publice din partea elementelor radicale care se opun extrădării, soldate cu 1 mort și 75 de răniți. Ambasadorul Uruguayului la Madrid și consulul din Barcelona au primit amănunte telefonice cu moartea.

Din Franța s-a anunțat o importantă captură. Este vorba de una dintre cele mai periculoase membre ale organizației ETA, Idoia López Riano, de 30 de ani, fostă combatantă a comandanților Oker, Madrid și Levanțe, cu 23 de asasinate la activ. Extrădarea ei în Spania este momentan problematică, întrucât terorista a respectat regula de sură a organizației de a umbra înarmată, fapt care o expune la un prim proces și condamnare în Franța pentru port ilegal de armă.

Guvernul de la Madrid pune un deosebit accent pe această cooperare internațională care privează organizația ETA de un important sprijin logistic și financiar. Aceasta, împreună cu măsurile de refacere socială și corolarea activității elementelor radicale constituie în "grupuri saten" ale ETA, urmăresc să împiedice regenerarea celulelor teroiste dezarticulate cu noi recruti.

Dar lupta este încă departe de a fi câștigată, ETA demonstrând o surprinzătoare capacitate de reacție tocmai în momentele în care se credea că a fost paralizată.

Sergiu KLEIN

VATICANUL

Vaticanul a transmis conducerii Republicii Moldova sincere condoleanțe pentru victimele calamităților naturale ce s-au abăut asupra țării (29 aug.-3 sept. 1994). Participarea Romei la durerile românilor a fost comunicată atât guvernului de la Chișinău cât și conducerii Bisericii Romano-Catolice din ținuturile de la Est de Prut.

EUROPA ȘI PACEA

În ultimul timp, stările de peste hotare ne-au adus o undă promițătoare de speranță pentru pacea în Irlanda de Nord, după 25 de ani de violență, aproape 1000 victime omenești și pierderi materiale, nesigură și suspiciuni. IRA și-a respectat angajamentul (până acum) deși a fost provocată, recent, prin

explosia automobilului capcană, în fața sediului Sin-Feinului din Belfast.

Dar Peninsula Balcanică continuă să rămână un depozit de explozibili cu declanșări în lanț. O autentică, credibilă și autoritară voce care se voia audiată în înșinuarea miezul ciclonului la Sarajevo, S.S. Papa Ioan Paul al II-lea, nu a primit nici o garanție de securitate pentru propria persoană și nici pentru participanții care ar fi prezenți joi 8 septembrie pe Stadionul de la Sarajevo, ca să celebreze Sfânta Liturghie a Prințului Păcii - Isus Cristos.

Nici musulmani, nici sărbii și nici trupele ONU pentru Pace nu-i garantează securitatea. Și atunci? Sângelul va continua să curgă, foamea să stranguleze, boala să muște cu lăcomie din trupurile oamenilor - foarte mulți nevinovați. O omenire orăbă, care se aruncă în prăpastie ca o turmă de oi, cuprinsă de streche. Nu e prima oară când oamenii, între

Învățământul în limba maternă, un mijloc de dominație

In ultimii ani reinceperea anului școlar în Catalania a pus pe prim plan problema lingvistică și politica guvernului autonom de folosire a limbii catalane ca unic vehicul de instrucție în învățământ.

Reînnoirea activității politice din toamna aceasta pune, de asemenea, pe prim plan politica lingvistică din altă comunitate autonomă spaniolă, Valencia. Înrudit îndeaproape cu limba catalană din Catalonia și insulele Baleare, dialectul valencian a fost omologat cu varianta sa catalano-baleară. Luată pe baza unui acord de colaborare culturală și educativă între guvernele autonome catalane și valencian, această măsură administrativă deschide ample posibilități pentru o parte a populației, constituind și o sură de frustrare pentru alte pătuiri sociale.

Prin omologarea dialectului valencian cu titlurile și certificatele oficiale de învățământ în limba catalană eliberate în Catalonia și insulele Baleare, se creează posibilitatea ca personalul didactic din aceste comunități să poată predă și în Valenciană.

Dar recunoașterea catalanei ca limbă comună poate duce și la discriminarea vorbitorilor de spaniolă în obținerea unui post în administrație. Datorită importanței acordate pe plan autonom cunoașterii catalanei, localnicii vorbitori de spaniolă se pot vedea dezavantajați la un concurs pentru ocuparea unui post în administrație, față de un concurent vorbitor de catalană venit din Catalonia sau Baleare.

Rintre principali oponenți ai omologării se află și Partidul Popular. Secretarul său general din comunitatea valenciană, Eduard Zaplana, a calificat politica lingvistică drept incorrektă datorită compoziției heterogene a regiunii. Nemulțumirile populației vorbitoare de spaniolă față de politică lingvistică, în special pe plan educational, au fost deja explăcate de PP la alegerile din 12 iunie anul curent.

Inrudită cu provensala din sudul Franței limba catalană, împreună cu

varianta sa valenciană, este vorbită pe teritoriul celor 2 comunități autonome precum și în insulele Baleare, însumând o suprafață de circa 60 000 km patru și o populație de aproximativ 11 000 000 locuitori. În plus, este vorbită și în principatul Andorra, unde este limba oficială, în sudul Franței în regiunea Perpignan și în Sardinia. Prigonită în timpul franchismului, catalana a fost repusă în drepturi ca limbă oficială. Cu începere din 1983, guvernul autonom din Catalonia a pus în aplicare Legea de Normalizare Lingvistică, tinând la introducerea pe scară largă a catalanei în toate domeniile de activitate.

Mărul discordie îl constituie învățământul și conceptual de "immersiune lingvistică", constând în folosirea catalanei ca unică limbă de instrucție din primele faze ale procesului educativ. Cu toate că obiectivul final este cunoașterea în mod egal atât a catalanei cât și a spaniolei, opoziția vine din partea numeroselor comunități de vorbitori de spaniolă, stabiliți în Catalonia, care consideră că au dreptul să aleagă limba în care vor studia copiii lor.

In preajma reinceperei anului școlar, Partidul Socialist Catalan a fost primul care a luat să-și precizeze poziția în chestiunea lingvistică. Exprimându-si sprijinul pentru politică lingvistică a guvernului autonom, PSC a luat totuși să critice lacunele manifestate în introducerea cu întârziere a limbii spaniole în unele centre de învățământ și lipsa de garanții privind ajutorul individual acordat elevilor vorbitori de spaniolă care au solicitat să învețe în limba maternă. În această privință PSC susține dreptul de a primi învățământul primar în limba solicitată de părinți.

In cheie, este demnă de menționat remarcă facută de un membru al PSC ziarului El Periódico de Catalunya: "cind se încearcă să se transforme o limbă într-un instrument de control social în loc de comunicare, există pericolul de a o transforma într-un instrument de dominație. Și de aici se poate aprinde scânteia conflictului".

TRANSNISTRIA

40% din populația de 700000 locuitori ai ținutului dependent de Republica MOLDOVA și aflat la Est de Nistrul, este formată din moldoveni.

(Vocea Germaniei, 24 august 1994)

SARAJEVO

Ca să evite o vârsare de sânge ce ar fi transformat liturgia de pe Stadion într-o jertfă de oameni, Sanctitatea Sa Ioan Paul al II-lea și-a amânat vizita pastorală din capitala Bosniei Tuzi, Suveranul Pontif își menține programul de vizitare a capitalei Croației, Zagreb, unde se va afla (după cum fusese prevăzut) la sfârșitul săptămânii curente.

A consemnat,
George CARCALEȚEANU

Tenis

Romanian Open Tennis - o adevărată sărbătoare

Mult așteptatul "ROMANIAN OPEN TENNIS" a avut startul oficial luni - dar cu preliminariile de calificare programate încă de sămbătă - într-un cadru de o semenea acuratețe și efect încât organizatorii merită toate felicitările. Arenele Progresul - se prezintă în haine noi ce încăntă nu numai pe cei care au parcurs etapele transformărilor.

Ultimii sosiți în echipajul de 32 de "navigatori" ce se imbarcă pe corabia ce va depune la mal pe unul singur, căstigătorul, sunt Andre Medvedev și Andrei Pavel, beneficiarii ultimelor două "Wild-Cards". Cei patru capi de serie principali sunt în ordine: Goran Ivanisevici, Sergiu Bruguera, Alberto Berasategui și Thomas Muster. Din calificările în care s-au pierdut toți jucătorii români, în frunte cu Dinu Pescariu, eliminat din primul tur, au promovat pe tabloul principal: Francisco Roig, și Bernardo Mota, în prima jumătate a tabloului, și Carsten Arriens și Marcos Gorriz în cea de-a doua

jumătate. Dar iată cum se prezintă în întregime lista concurenților, precizând că fiecare va juca cu el imediat următor, continuându-se prin

1. Goran Ivanisevici 2. Paolo Gane 3. Filip Dewulf 4. Tomas Carbonell 5. Andrei Pavel 6. Jordi Arese 7. Andrei Cercasov 8. Alex Coreta 9. Alberto Berasategui 10. Gilbert Schaller 11. Renzo Furlan 12. Francisco Clavet 13. Francisco Roig 14. Bernardo Mota 15. Simon Youl 16. Thomas Muster 17. Andrei Gaudenzi 18. Alberto Costa 19. Tomas Nydahl 20. Carsten Arriens 21. Marcello Filippini 22. Marcos Gorriz 23. Oscar Martinez 24. Andrei Medvedev 25. Slava Dosedel 26. Rázvan Sabău 27. Horst Skopff 28. Karol Kucera 29. Brent Larkham 30. Dimitri Poliakov 31. Franco Davin 32. Sergiu Bruguera.

La ora apariției noastre unii din ei vor fi și parăsiți întrucătarea. De reținut că cei doi români au de la început sarcini dificile. Le urăm succes și lor, și turneului.

Rugby

Drumul spre Cupa Mondială

Rugby-ul românesc se află în pragul unui eveniment deosebit: întâlnirea cincisprezecelui cu frunza de stejar, cu cincisprezecele Ţării Galilor. Meci în cadrul turneului în trei împreună cu Italia - ce trebuie să decidă repartizarea în grupele Cupei Mondiale din Africa de Sud. Pe baza clasamentului între cele trei echipe cea situată pe locul 3 va juca în grupa A (Australia, Africa de Sud, Canada), cea clasată pe locul 2 în grupa B (Anglia, Samoa de Vest, Argentina), iar prima clasată va juca în grupa C (Noua Zeelandă, Japonia) o grupă "mai omogenă" să cum a descriș o dl. Radu Demian, secretarul general al Federației Române de Rugby, la conferința de presă premergătoare confruntării de la 17 septembrie. Ea se va desfășura pe stadionul Național cu începere de la ora 16. Sunt anunțăți că vin și un mare număr de ziaristi, între 20 și 30, pe lângă tot stafful Federației Gălăže de Rugby de circa 30 de persoane. În afară de charterul ce va aduce pe cei amintiți mai sus împreună cu lotul echipei, vor mai veni încă două cu suporterii. Va fi necesar să se efectueze o mobilizare puternică pentru ca suporterii români să fie capabili să înălțe piept celor veniți de pe Canal; să fie foarte eficienți.

Palmaresul confruntărilor oficiale dintre cei doi adversari de sămbătă este - surprizător - net favorabil tricolorilor. Am susținut doar două întâlniri oficiale, la Cardiff și București, ambele câștigate de "ai noștri". Lucrul acesta este departe de a ne liniști. Jucătorii din ținutul cărăbului alcătuind un team redutabil pentru oricine. Au dovedit-o în ultima ediție a "Turneului celor cinci națiuni" pe care l-au câștigat fără probleme. Pentru lumea rugby-ului, inclusiv pentru ei însăși, galezii pornesc ca favoriți. Cei 15 jucători ce vor intra în teren sămbătă sunt deci să facă și imposibilul pentru victorie. Ei vin după un turneu de pregătire în Franța unde s-au rodat în dispute cu echipe de club, în care au dovedit și o bună dispoziție de joc și o omogenitate în creștere. Temei de speranțe în continuarea sezonului de primăvară ce poate fi apreciat ca reușit. Să mai adăugăm că este primul meci în care jucătorii sunt asigurați, conform reglementărilor "International Board"-ului. Le dorim succes.

Natație

Recorduri orientale la... Roma

Campionatele Mondiale de natație, polo și sărituri de la "Stadio del Nuoto" din Roma, au cunoscut un atac furibund al Extremului

Orient care prin participanții chinezi au cam săcătă vid. Atât la fot clasic cât și la sărituri - la fotoul sincron și polo "tramentele speciale" nu au fost încă adaptate - chinezoaicele - remarcabilă numai prestația feminină - au câștigat probe, au doborât recorduri unul după altul, adjudecându-și în final, din totalul celor 138 de medalii, 16 de aur, 10 de argint și numai 2 de bronz, lăsând la mare distanță în urmă U. S. A., câștigătoare a 6 medalii de aur. Pe undeva ofensiva aceasta era așteptată și fusese anunțată. Cu o talie impresionantă - nefirească pentru caracteristicile morfologice naționale -, dobandită cam peste noapte sirenile chinezoace fac actualmente ravagii precum RDG-ul de odinoară și a căror antrenori și preparatori au emigrat în corpore pe malurile lui Hoang-Ho. Nu putem decât să consumăm ariditatea cifrelor de natură să-l ochii și graiul și să ne întrebăm de ce unii comentatori de la fața locului o atacă pe Frantiszka von Alstick că a câștigat prin retragerea unei coechipiere ce i-a eliberat locul în finală, socotind-o o "manevră", în loc să se întrebe cum a izbutit germanca să intreacă zidul chinezesc? Si eventual să se bucură.

Competiția de la Roma a fost frumoasă, spectaculoasă, bine organizată astfel că poate fi socotită un succes. Ridică însă atâtea semne de întrebare, atâtea probleme, încât suntem nevoiți să revenim asupra lor. Căci de la Comisia Antidoping de la Roma, sau de aiurea, nu vor avea nouă și se pare că este cazul să ne luăm gândul de la ele. Cel puțin pentru moment.

Fotbal în tot locul și în tot felul

Un 3 - 0 care nu spune nimic deosebit, a realizat echipa națională în comparația reprezentativi Azerbaianului. Debutanți în întreceri internaționale jucătorii azeri au dat o replică mult peste așteptări "soldaților" proaspătului general de fotbalistii, obligându-i să se chinuie o repriza întreagă pentru a înscris un gol în poarta lui Jidkov. Un sit de excepție al lui Belododici a pus capăt nerăbdării și chiar emoțiilor destul de puternice ale spectatorilor aflați în tribune din Ghencea. Deși a mai marcat încă 2 goluri, formația noastră nu s-a prea regăsit și în special nu a prenămerit drumul spre gol. Sa-i acordăm circumstanțe atenuante, căci există și motive obiective pentru asta iar în plus să privim o clipă în jurul nostru adică în arena C.E.'96. Vom vedea destule surpize produse de outsideri și contraperformanțe oferite de selecționate cu galoane și pretenții. Italia, vice-campioana mondială, Danemarca, campioana europeană "en titre", Franța nu s-au putut deprinde de Slovenia (1-1), Macedonia (1-1) sau Slovacia (0-0); iar Ucraina a fost batută la Kiev sub ochii a 55.000 de "fanii", de către Lituaniană. În aceste dezordini generale a prezviților în prima fază a calificărilor europene, trebuie să ne declarăm mulțumiți cu un scor modest și nu pe măsură dorințelor și posibilităților noastre. El ne permite, cel puțin momentan, să privim de sus concurențele din grupă. Mai ales în perspectiva progresului pe care îl contăm.

Astăzi și ieri - oricum după închiderea ediției - echipele românești fac primul pas (omologat) - în competițiile europene intercluburi; fază preliminară în care "U" Craiova a rămas repetată nu este luată în considerație. Au rămas să dea piept cu adversarii: Rapidul (cu Charleroi la București), Steaua (cu Anderlecht, tot la București), Dinamo (cu Trabzon Sport, tot la București) și Gloria Bistrița pe meleaguri spaniole cu Saragosa.

În afara de echipa militară ce inaugurează un "tournoi" de săse partide, la sfârșitul căruia se va putea aprecia corect prestația și rezultatul global, celelalte trei sunt angajate în canoscul duel tur-retur ce promovează mai departe pe învingătoare. Considerăm că ele abordează cu toată seriozitatea confruntărilor pe care le au de susținut. Atât pentru succesul celor proprii, cât și pentru prestigiul celor naționale. Nici una din ele nu este lipsită de sunsă de a merge mai departe, poate într-o măsură mai redusă echipa bistrițeană croind unui grotesc episod cu Dinamo. În ce privește pe campioana țării, totușt lumenă așteaptă redilarea unei izbănziri de neuitat cu echipa adversar - Anderlecht, rezultat ce a condus-o la noaptea de la Sevilia.

Campionatul intern cu a sa Divizia Națională a mai parcurs etapa cu numărul 4. Ea ne-a readus în fruntea clasamentului aici lideri ai primelor două etape Rapid și Petrolul, însoțiti de o prezentă insolitară; F.C. Național, toate cu cîte 9 puncte. Progresul este autoarea unui senzational 5 - 2 pe terenul din Galați, administrând oțelarilor un scor pe care nu ne amintim să-l fi reușit cineva pe malurile Dunării. Petrolul și Rapidul au câștigat normal punctele pe terenurile proprii, visinii nu fără emoții serioase. Steaua și-a reluat mersul spre locurile fruntașe (1-0 la Cluj cu Universitatea) iar Dinamo a limitat-o cu un rezultat neverosimil pe Stefan cel Mare, 7-4 cu Gloria, un prea reconfortant în perspectiva deplasării în Spania. Puncte pe terenul lor au mai pierdut Sportul Studențesc (0-1 cu Inter Sibiu) și F.C. Brașov (0-0 cu F.C. Maramureș). Tabloul etapei îl completează două victorii scontate Furul - Electropuțul 1 - 0 și Universitatea Craiova, în prima sa reușită, 1-0 cu F.C. Argeș.

Padina realizată de Ioan FRANCU

Hai să dăm mâna cu mâna la marea privatizare română!

(Urmare din pag. 1)

De România va avea o economie parțial privatizată. De acum încolo, tot omul își va bate capul să înțeleagă și să coroboreze foarte tulburii termeni pentru nespecialiști ai domeniului economic și finanțier. Sătul de această încercare obositore, bietul cetățean se va întreba pe bună dreptate: "la urma urmelor, la ce îmi folosesc mie toate acestea, că patron nu am să ajung?". La nimic. El va rămâne din ce în ce mai sărac, iar soarta întreprinderilor o vor hotărî mai departe funcționari numiți de stat, adică de oameni interesați să și mențină slujbele și lefurile care nu sunt chiar mici. Pentru aceasta nu vor avea nevoie decât să fie preaplecăți partidului și guvernului domnului Văcăroiu. Nimic altceva.

Vor fi totuși unii care se vor chivernisi din această mișcare și care vor cumpăra, mai târziu, întreprinderi prin ușa din spate, așa cum se vindeau până în '90 puții la Alimentara. Acești cumpărători vor fi informați corect și la timp cum și unde să-și plaseze banii. Poate respectivete firme nici nu figurează pe "lista Coșea". Sau poate că există încă o listă care poartă mențiunea "secret de serviciu". Cine poate să știe, cine poate controla? Există și bani pregătiți. Multă poenităță politici, unii chiar parlamentari ai majorității, au primit prin intermediul ruletei "Caritas" comisioane mari. Desigur, parlamentul, de drept, ar putea controla mișcările guvernelui în această privință, dar chiar de-a face-o, ancheta ar ajunge la dl. Voronca unde s-ar împotmolii.

Guvernul actual, ca și partidul

care îl formează și îl comandă, se declară de esență social democrată. Potrivit acestei doctrine ar fi trebuit să se preocupe de soarta proprietarilor spoliați de comunism. Ar fi fost un act de dreptate nu numai națională, istorică sau o reparare morală, ci și un act de dreptate socială pe care o trămitează liderii PSDR. Mulți dintre cei expropriați în 1948, poate că mai mulți, nu erau niște magnati, niște regi ai finanțelor, ci oameni care își investiseră economiile lor modeste. Aproape toți urmașii lor nu fac parte dintr-imbogații de după '89. Astăzi potrivuți se afirmă că am fi un stat de drept.

Se spune că omul sfintește locul, iar în cazul unei întreprinderi numai cei care lucrează o pot face rentabilă. Cu o singură condiție însă: să fie administrată de un patron și nu de un parazit numit de stat. Dar puterea politică ce poruncește azi în România nu vrea asta. Această putere este a acelora care consideră această țară, în totalitatea ei, o proprietate de grup. Acela al privilegiilor-paraziți. Că este așa o dovedesc și remanierile de guvern. Felul în care s-au făcut arată că cei care domină nu au de gând să dea socoteala celor care le plătesc lefurile din impozite. Dacă pui întrebări, îți se dă cu legea în cap, răstălmăciind-o după cum le vine mai bine. Dacă nu ești mulțumit ești trimis să te adresezi justiției, care nu vede, nu aude și rămâi ca la început. Dacă vrei să însiști îți rămâne mersul, pe jos, la Strasbourg. Acolo lucrurile sunt foarte încălcite, iar guvernantii își dezleagă potăile de nemernici precum C.V. Tudor să te bălăcărească în fel și chip.

I-a spus privatizării în masă a lui Văcăroiu-Coșea în fel și chip: hoție, înselăciune, maimuțăreală. Adevarul este că subalternul domnului Iliescu de la Palatul Victoria urmează un plan care are drept tel o ultimă și definitivă legitimare a etatizării din 1948, printre aparență de democrație și la care să primească girul Occidentalului. Tot așa s-a procedat și în cazul instaurării republiei în dauna ideii monarhice. O putere

După aproape cinci ani de constipație... ne privatizăm

ilegitimă însă nu poate fi decât părelnic legală. De aceea ea nu poate acorda decât cel mult legitimații, care oricând pot fi anulate. Legimații de prim-ministru, ministru, inspector, președinte (de republică) – toate acestea sunt oricând posibile de a fi retrase sau anulate. Probabil că vom căsi în curând la mica publicitate anunțuri precum: "pierdut legitimație de premier (președinte de republică), o declar nulă", sau "pierdut certificat de proprietar, îl declar nul".

S-a făcut și se face hăz pe seama privatizării, apropiindu-se denumirea ei de numele unui anumit loc din gospodăria de la țară, separată de locuință. Aceasta arată de fapt felul cum e privită acțiunea de mare privatizare a domnului Văcăroiu de către omul care va suporta mai departe consecințele acestei politici a săracirii cetățenilor cu nerușinare și nesocotință criminală chiar.

La vremea când „Dreptatea” se va afla în tipar, va vorbi dl. Iliescu în Parlament. Nu putem să desprece ce va vorbi, dar ne putem închipui cum va vorbi. Nu va recunoaște că

e vinovat de aproape toate nenorocirile pe care le-a abătut cu bună știință asupra acestui popor, că nu a făcut nimic pentru curmarea corupției și multe altele. Se va făli poate cu recunoașterea sa – internațională și că va primi sprijinul Americii. Și așa este. Americanii sunt interesați ca în Răsărit să fie liniște. Cum va fi această liniște nu este treaba lor, ci a noastră. Dacă noi îl acceptăm pe Iliescu Ion ca șef ne privește. Pe ei îl interesează să nu fie război în Balcani. Dacă Iliescu o asigură va fi omul lor. Treaba și libertatea noastră însă e să nu crăpăm de toame, iar echipa de economisti și de politicieni care ne conduc ne creează numai cadrul legal de a lăne mână întinsă la colțul străzii.

Pentru toate aceste motive, așteptăm să cărim la mica publicitate următorul anunț: "pierdut vremea în zadar ca prim-ministru, o declar nulă". Pe când oare? Până atunci vom zace în aceeași mizerie și disperare, privind și ascultând explicațiile idioate ale slujbașilor secției economice a RTV, care vor să ne învețe că o vom duce bine.

